

Kirkeblad for Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn / 3-2021



DELK

Underveis

**Det
trofaste
samlivet**

BÆREKRAFTIG
UTVIKLING
I BIBELEN?

KARETE ELISABET SAMUELSEN

Syngende mamma med skrivekløe

VIGSLING AV SKAUEN KIRKE! | DE KJENTE IGJEN STEM MEN

Innhold



6 Skauen kirke, endelig!



16 Bærekraftig utvikling i Bibelen?



20 Portrettet /
KARETE ELISABET SAMUELSEN

- 2** Ledere
- 4** Redaksjonelt
- 5** Andakt
- 10** Tilsynsmannens perspektiv

- 12** Nytt fra menighetene
- 14** Josteins historiske perler
- 18** Møte- og gudstjenestelisten
- 23** Diakonispalten

- 24** Misjonssidene
- 26** Skolesiden
- 29** Barneleir
- 30** Stevnet

Bønn til alle tider

Bertil Andersson / tilsynsmann



Vårt kirkeblad, Underveis, er ikke kjent for å være et nyhetsblad. Noe av hensikten med bladet er å gjengi det som skjer både lokalt og sentralt slik at det kan binde sammen kirkesamfunnet. Av og til kan det likevel være en utfordring at det går lang tid fra skribentens tastetrykk til bladet kommer i postkassen. Noen nyheter har blitt gamle, eller en ny situasjon kan ha oppstått. Likevel, oftest er innholdet fortsatt relevant.

I denne omgang tenker jeg på et par saker:

Når du leser dette bladet, skal vi enten akkurat til å gjennomføre DELKs Generalforsamling, eller den er nettopp avsluttet (eller gjennomført på alternativ måte på grunn av

smitteutbrudd?). Jeg vil likevel bruke anledningen til å oppfordre hver av oss til å be for vårt kirkesamfunn med tanke på tiden som kommer – om frimodighet på Guds Ord, om visdom og veiledning.

Når denne tekst forfattes, er det omtrent to uker til stortingsvalget. Når Underveis når postkassen din, er valget avsluttet for nesten to uker siden. Kanskje vet vi nå hvordan den nye regjeringen kommer til å bli. Noen er helt sikkert skuffet, mens andre ser frem mot tiden som kommer. Uansett hvem som styrer landet, oppmuntres vi til å «Be for konger, og alle i ledende stillinger, så vi kan leve et stille og fredelig liv med gudsfrykt og verdighet i alt. Dette er godt og noe som Gud, vår frelser, gleder seg over» (1 Tim 2,3).



Ungdomsleir på Kvitsund

- 31** Bokanbefalingen
- 32** Barnas side
- 34** Diverse informasjon

La oss i Jesu navn be sammen med noen ord fra et bønnerop før valget: «Vi ber om rom for ulike livssyn, inkludert kristen tro i den offentlige debatten ... Vi ber om politikere som er motivert av nestekjærlighet og rettferdighet. La oss få en regjering som gir folk hjelp til å leve og som forsvarer livets ukrenkelighet, enten det gjelder spørsmål om bioteknologi, ufødte barn, gamle eller syke. Vi ber om politikk som styrker familiene, så barna kan få oppleve det nære fellesskap med mor og far.»

Med ønske om et velsignet høstsemester!

Fellesskap



Erling Rantrud / redaktør

For noen år siden hadde Sankthansstevnet temaet «Fellesskap» som overskrift. Det er noe fint med dette sammensatte ordet. Du er skapt av Gud og plassert på hans jord som forvalter over hans skaperverk. Men du er ikke alene. Du er avhengig av menneskene rundt deg, og de er avhengige av deg. Du er skapt til fellesskap. Og ikke nok med det. Gud har også skapt deg til fellesskap med ham!

I begynnelsen vandret Gud omkring i hagen i den svale kveldsbrisen og søkte fellesskap med menneskene. Senere, da Jesaja profeterte at Messias, verdens frelser skulle komme, sa han at den unge jenta skulle gi ham navnet Immanuel – Gud med oss. Og Immanuel, Jesus Kristus, kom. Gud vandret igjen sammen med sine. Han var der med sine disipler i stille kveldsbris og storm, ved soloppgang og i lyset av bålglør under stjernehimmelen. Han var der i bryllup og begravelse, når de var sultne og hadde overflod, når de var syke og ved god helse. Han var der da de sviktet ham, og han var der for å gi dem tilgivelse.

Du er skapt til fellesskap med Gud og til fellesskap med dine medmennesker. Kanskje vi kan øve oss i å være der for hverandre når en annen trenger deg. Hvor er vi når noen er sultne, syke eller sørger? Og du kan være der når de andre gleder seg! Når de feirer bryllup, dåp eller et velfortjent 60-årslag.

Paulus sier at ingen av oss lever for seg selv. Dette er sant. Du lever fordi du er skapt, og du lever fordi andre legger til rette for at du kan leve. Noen har bygget hjemmet ditt. Noen har dyrket maten din. Noen har lært deg å lese. Noen har lært deg om Gud.

I kirken møtes disse to fellesskapene og blir et vakkert frampek på den himmelske festen som venter. I kirken møter du Gud og mennesker i et storslagent fellesskap til glede for deg, og til ære for han som har skapt oss alle. DELKs kirker er åpne denne høsten. Bli med i fellesskapet!



DELK

I Jesus, for hverandre, ut i verden!

UNDERVEIS er et informasjonsblad som skal fremme sunn åndelig utvikling, liv og vekst.

Bladet utgis av

Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn (DELK) med fire nummer per år.

37. årgang.

Opplag 2100 eksemplarer.

Bladet er trykket på et miljøvennlig og svanemerket papir.

Gjengivelse tillatt med kildehenvisning.

Bladet finansieres med gaver.

www.delk.no – delk@delk.no

Ansvarlig redaktør

Tilsynsmann Bertil Andersson

Tlf. 45 48 22 30

bertil.andersson@delk.no

Redaktør Erling Rantrud

Tlf. 91 64 20 47

erling.rantrud@delk.no

Design & layout

Torunn Hvale Melbø / 07 Media

Tlf. 97 16 93 22

torunn.hvale@gmail.com

Trykkeri

07 Media

Forsidefoto

Privat

Distribusjon

DELK-kontoret

Telefon: 33 35 93 50

underveis.abonnement@delk.no

Økonomi

Det evangelisk-lutherske

kirkesamfunn

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal

delk@delk.no

Konto-nr. 3000 27 13949

ISSN: 0809-229x

REDAKSJONELT

Mye nytt

Nystart av virksomhet i den nye Skauen kirke, nye utsendinger, valg av nye eldste, ny rektor, nye fordypningssider i Underveis, portrettintervju av medlem i nystartet menighet i nord, og anbefaling av ny diktbok. Ja, dette er noen av omtalene og de nye innslagene i dette nummeret av Underveis.

Fra redaksjonen håper vi at du skal finne noe i bladet som gir ny informasjon eller skaper ny glede – kanskje også en ny utfordring – for dette nye høstsemesteret.

Nye eldste og ny rektor

Siden sist Underveis har det vært eldstvalg i DELK Nord. Gledelig nok vokser antall medlemmer, og de har valgt eldste nummer to: **Johan Larsen**. Like gledelig er det at Nore menighet, etter mange år uten eldste, nå har gjennomført valg. Der har **Bjørn Lauritzen** takket ja til oppgaven.

Ryenberget skole har ansatt konstituert rektor for dette skoleåret. Velkommen til **Helga Eggebø Gaustad** i den stillingen!

Fordypningssidene

På de sidene hvor vi over en periode har trykket Min bibelheldt, kommer fra og med dette nummeret de nye Fordypningssidene. Der håper vi å kunne ta et teologisk dypdykk i aktuelle tema innenfor etikk, troslære, bibelforklaring eller liturgi. Hjertelig takk til redaktør Erling Rantrud for 17 (!) deler med Min bibelheldt. Så er det faktisk nettopp redaktøren selv som er først ut i de nye fordypningssidene, med spørsmålet Bærekraftig utvikling i Bibelen? Tematikken er dagsaktuelt også med tanke på at FNs klimapanel nylig presenterte en ny klimarapport.

Konkurranse

Til slutt minner vi om invitasjonen til lovsangs- og salmekonkurransen som er annonsert med tanke på DELKs markering av 150 år i 2022. For mer informasjon se side 9, i Underveis #2 2021, eller www.delk.no for oppdatering.

God lesning!

Bertil Andersson – tilsynsmann og ansvarlig redaktør

Foto på baksiden av bladet:

Dronebilde: Hans Petter Nomme

Bilde av kors og alter: Grethe Marie Minnesjord

Bilde fra kirketorget og kirkerommet: Thea Strand



DET EVANGELISK-LUTHERSKE KIRKESAMFUNNS (DELKS) BEKJENNELSE

- ◆ DELK bekjenner Jesus Kristus som Frelser og Herre og bygger på Bibelen som Guds inspirerte, ufeilbare og troverdige ord og den overordnede norm og kilde for tro, lære og liv.
- ◆ DELK holder følgende bekjennelsesskrifter for å være uttrykk for den rette forståelse av hovedpunktene i Bibelen:
 - De tre oldkirkelige bekjennelser: den apostoliske, den nikenske og den athanasianske
 - Den augsburgske konfesjon
 - Luthers lille katekisme
- ◆ DELKs bekjennelse forplikter alle menigheter, tillitsvalgte, ansatte og medarbeidere for øvrig.
- ◆ DELK har ca. 3.300 medlemmer fordelt på regionene Oslo, Buskerud, Vestfold, Telemark, Agder, Rogaland, Hordaland, Østfold og Troms.



Fra tredje stasjon på Via Dolorosa i Jerusalem, inne i krypten til minne om da Jesus falt under korset. Fotograf: Boe Johannes Hermansen

«Vik bak meg, Satan!»

Andakt av Boe Johannes Hermansen, prest Østfold menighet

Hvordan kan Jesus tiltale sin disippel Peter slik? (Matteus 16,23) Var Peter ondskapsfull? Nei, han ønsket det beste for sin venn og mester. «Gud fri deg, Herre. Dette må aldri skje deg!» Det er ingen mening i at du Jesus, som er uskyldig, skal lide døden.

Likevel får Peter denne kalddusjen fra Jesus: «Vik bak meg, Satan!» Årsaken var at Peter – uten å være klar over det – ville hindre Jesus i hans gjerning. For Jesus måtte gå veien til Jerusalem. Det var derfor han var kommet til jord, for å lide og dø i synderes sted (Jes 53,6).

Hvis Jesus hadde gått utenom korset, ville det fått katastrofale følger. Ikke bare for Peter, men for alle mennesker. Da måtte vi selv stå for Gud med vår synd og skyld og ta straffen. Og ingen – heller ikke Peter – hadde hatt noen annen fremtid enn å bli evig fordømt.

Peter hadde ikke forstått dette. Han som ville hindre Jesus å gå i fella, hadde selv gått i fella. Peter formidlet Satans løsning: Gå utenom korset, Jesus. Peters munn var Satans munn:

Spar deg selv. Peters plan var Satans plan: Seieren kan vinnes uten lidelse og død.

De sataniske tanker måtte avkles. Derfor sier Jesus til Peter noe han aldri glemte: «Vik bak meg, Satan! Du er til anstøt for meg, for du har ikke sans for det som hører Gud til, men bare for det som hører menneskene til.»

Dette er et veldig budskap også til oss: Peters innstilling er slik mennesker tenker alle steder og til alle tider: Synden kan vel ikke være så alvorlig at Jesus måtte dø stedfortredende? Hvis vi formidler slike tanker, er også vi et redskap for Satan, uten å vite det. Det kan høres så kristelig og vakkert ut. Men er altså livsfarlig!

Motsatt: I lys av Kristi lidelse og død kommer alt i det rette lys. Det er for Jesu skyld alene at jeg kan kalle meg en kristen. Det er også kilden til et nytt liv! Vi får se at det vi må bære her i livet av smerte og lidelse, er lite å regne mot det han bar, for oss. Og vår kamp for å leve etter Guds ord og vilje er verd strevet. For Han har båret alt!



Foto: Hans Petter Nomme

Skauen kirke, endelig!

Med høytid, glede, flott program, sol fra blå himmel og et par gravemaskiner parkert i skjul, lå alt til rette for en virkelig festdag på Skauen søndag 15. august.

TEKST / KRISTOFFER HANSEN-EKENES

Med Guds ord og bønn ble Skauen kirke innviet foran en fullsatt sal. Antallsbegrensningene på grunn av pandemien la ingen stor demper på festen. Det var tydelig for oss som var til stede at dette var en stor dag for menigheten. Ja, også for lokalmiljøet som har fulgt prosessen både fra kjøkken og kommunestyresal.

Det er ikke hverdagskost i DELK å innvie nye kirkebygg. Forrige gang var i 2016 da Bjerkely menighetssenter stod ferdig. De siste tiårene er saktens flere kirker avvigslet enn innviet. Dermed markerer dagen en milepæl ikke bare for menigheten i Telemark, men hele kirkesamfunnet.

Menighetens prest Fred Arve Fahre ledet gudstjenesten, mens tilsynsmann Bertil Andersson holdt dagens preken og stod for vigslingen. Sanggruppa «Extended», trompetist Marita Fahre-Skau og organist Hans Anders Baksaaas beriket gudstjenesten med flott musikk. Under tekstlesning og forbønn deltok ungdom og voksne fra lokalmenigheten sammen med flere av kirkesamfunnets prester.

Felleskap og tjeneste

– Dette er et sted for fellesskap med Gud og med hverandre. Det er et sted for kjærlighet og åpenhet, for ærlighet og sannhet. Her får vi ta imot tilgivelsen. Slik blir vi oppreist til tjeneste for lokalsamfunnet, storsamfunnet, kirken

og verden, sa prest Fred Arve i innledningen til gudstjenesten.

I sin preken fulgte tilsynsmannen opp. Han utforsket underet det er at Gud lar sitt navn bo iblant oss mennesker. Han understreket også at Gud velger seg ut et folk til å være et lys i verden og vitne om ham. Slik fikk et utadrettet perspektiv gjennomsyre både innvielsesdagen og festuka som fulgte. Vi får ikke inntrykk av at menigheten har tenkt å sitte inne i sin lune stue, mens verden går sin skjeve gang der ute. Tvert om!

Et bygg for fremtiden

Tusenvis av dugnadstimer er lagt ned. Under hilsningene uttrykte både entreprenør, arkitekt og eldsteråd stor takk-

” Dette er et sted for fellesskap med Gud og med hverandre



Foto: Boe Johannes Hermansen

nemlighet over innsatsen. Prislappen er på 80 millioner. Et betydelig lånebeløp forplikter menigheten økonomisk i lang tid fremover. Så er også dette et bygg for fremtiden. Her finnes en rekke spesialrom for menighetens og skolens varierte aktiviteter og behov. Både barne- og ungdomsarbeidet kan se fram til å ta i bruk praktiske og innbydende lokaler. Kontorer for menighetens prest og sekretær er det også blitt.

Det knyttes store forventninger til samvirket mellom kirke og skole som nå endelig er samlokalisert. Flere andre av menighetene har gode erfaringer på dette feltet. Og med det store antallet barn og unge som var til stede ved innvielsen, er brukerne allerede på plass.

Stilfullt og nøkternt

Skauen kirke har virkelig blitt et flott bygg. Kirkerommet er lyst og innbydende. Det faller naturlig lys inn på tre av rommets fire sider, samt øverst ved taket. Taket innvendig er kledd med

spiler, som motvirker kube-følelsen. Alteret er plassert godt synlig på podiet framme. Et slankt trekors pryder fondveggen bak alteret. Gjennom en glassnisje faller daglyset inn og skaper spennende skygger som gjør at korset står tydelig fram som rommets viktigste symbol. Rommet er også godt rent akustisk, slik at fellessang og felles bønn og bekjennelse høres godt og virkelig fyller rommet. Menigheten har valgt et digitalt kirkeorgel av typen Johannus. Det er intonert slik at lyden kler rommet på en god måte. I tilknytning til kirkerommet er det også en menighetssal. I tillegg til en selvstendig bruk for ulike samlinger, kan dørene åpnes for å øke kapasiteten i kirkerommet. Med en-meters-regel på innvielsen var det plass til 300 mennesker.

Foajeen leder inn til kirkerommet og menighetssalen. Her er det etablert hyggelige sittegrupper med beplantning imellom. Innerst i foajeen har elevene på Skauen laget et flott bilde av livets tre i keramikk og tre, hvor alle



Signe Marie Minnesjord ved tekstlesningen.
Foto: Hans Petter Nomme

elevene har laget sin del (se bilde på baksiden).

«En trivelig prosess»

En av dem som har stått svært sentralt i prosessen, er byggeleder Aage Bjørntvedt. Yrkeslivet har gitt erfaring med nettopp kirkebygg, og han var en naturlig og godt kvalifisert kandidat til posisjonen som byggeleder.

– Min første oppgave var å utarbeide byggebeskrivelsen. Ofte er folk litt forsiktige i anslagene. Da vi til slutt sendte dokumentene ut på anbud, hadde vi en dobling i forhold til tidligere kalkyler. Men prosjektet er stort: 2200 kvadratmeter. Det mest krevende vi opplevde, var at grunnen på tomte viste seg å være veldig bløt. Det ble mye dyrere enn vi hadde sett for oss. Likevel greide vi å holde budsjettene. – Hvordan har du opplevd prosessen? – Samarbeidet har vært fantastisk, både innad i menigheten og utad mellom kommunen, entreprenører, ➔



Etter gudstjenesten var det matpause med mulighet for lek for de yngre, deretter søndagsskole samtidig som de voksne var samlet til gratulasjoner og hilsener. Foto: Hans Petter Nomme

naboer og skolen. Hele veien har det vært åpenhet og tillit. Så er jeg stolt av at vi ikke har hatt noen ulykker underveis! Kombinasjonen skole og byggeplass er som regel ikke en god kombinasjon når så store maskiner må benyttes. Men vi har lagt stor vekt på helse, miljø og sikkerhet hele veien. Og ja, smittevern også selvfølgelig. Vi fikk faktisk tilsyn fra myndighetene, og de hadde ingen anmerkninger.

– Nå står bygget her. Hvilke tanker har du fremover?

– Jeg ser veldig fram til at bygget kan bli tjenlig for menigheten, men også

naboene. De har levd med byggeplass tett innpå i lang tid. Nå er 120 påmeldt til nabofesten i morgen (dagen etter innvielsen, red.anm). Det er flott!

Lang vei til nærhet

Ideen om kirke i tilknytning til Skauen skole er over 40 år gammel. Veien dit har vært lang, selv om avstanden geografisk er kort. For dem som har fulgt med hele tiden, har det vært mange stopp, og prosessen har modnes underveis. Det er ikke tvil om at sammenslåingen av menighetene i Telemark har vært et viktig skritt for å



Byggeleder Aage Bjørntvedt.
Foto: Kristoffer Hansen-Ekenes

kunne realisere et prosjekt som dette. Det har gitt ny entusiasme og iver i fellesskapet.

Gjennom de siste årene har DELK Telemark levd i en nomade-tilstand, og leid blant annet Hauges Minde i Skien. De siste årene har gymsalen på Skauen blitt omgjort til kirkelokale om søndagene. Tida var sånn sett overmoden for å flytte inn i tjenlige lokaler for å bygge menigheten videre. Smilene og latteren satt også løst blant de som deltok på innvielsen. Telemarkingene har all grunn til å være stolte av sitt nye praktbygg.

Samle glørne

Noe av tanken bak sammenslåingen i Telemark og det nye felles kirke- og skolebygget, har vært å samle glørne. I sin hilsen delte tilsynsmannen sin visjon om at dette stedet må bli et kraftsenter. Ikke bare for menigheten, men for byen og regionen. Flere av de andre som hilste menigheten, delte gleden over DELKs rolle i det økumeniske fellesskapet og som aktør i lokalmiljøet. Flere løftet også frem gleden over å stå sammen i viktige spørsmål som angår troen. Å oppleve ordførerens svært engasjerte og personlige hilsen, etterlater inntrykket av en menighet som ikke er seg selv nok, men lever opp til kirkesamfunnets motto: I Jesus, for hverandre, ut i verden. Gud samler oss for å sende oss. Vi gratulerer menigheten med sitt nye samlingssted og ber om Guds velsignelse på veien videre.



Lokal prest Fred Arve Fahre mottar flotte sølvlysestaker som gave fra Skien kommune ved ordfører Hedda Foss-Five.
Foto: Hans Petter Nomme

Seks på kirkebakken

Redaksjonens utsendte medarbeider har utfordret seks personer til å dele sine tanker om det nye kirke- og skolebygget.

TEKST OG FOTO / KRISTOFFER HANSEN-EKENES



Terje Sletten

– I menighetsmøtene har vi opplevd enstemmighet. Så vil jeg framheve det gode arbeidet som er gjort i alle ledd og de svært flinke folka i byggekomiteen. Folk har tatt initiativ og fiksa alt mulig.



Pernille Haraldsen

– Den nye kirken er fin. Det beste er at den passer for alle. Vi har fått barnerom og ungdomsrom.



Hans Anders Baksaas

– Det er klart det er glede på en sånn dag. Kirkerommet er flott, og jeg er veldig fornøyd med hvordan orgelet fungerer i rommet. Det bærer godt, selv med full kirke og god sang.



Solbjørg Minnesjord

– Jeg er glad for at hele storfamilien kan samles! Her er det tilrettelagt for alle. Vi har for eksempel fått et eget søndagsskolerom. Kirkerommet er også flott for sang og musikk. Og vi slipper å rigge til i gymsalen.



Leif Askjer

– Jeg kjenner jo en viss sorg over de nedlagte menighetene som har gjort denne satsningen mulig. Men i dag er det bare glede. Dette er helt fantastisk å være med på!



Hedda Foss-Five (ordfører Skien)

– Dette stedet betyr enormt mye for hele kommunen. Jeg tenker at vi jobber for det samme; vi er opptatt av at mennesker skal ha gode liv.

Foto: Thea Strand



Bertil Andersson / tilsynsman i DELK,
skriver i denne spalten om ulike perspektiver
og tanker som angår kirkesamfunnet

DET TROFASTE SAMLIVET

Dette er tittelen på en nypublisert og mye omtalt bok. Med et ønske om å stå på Bibelens grunn, argumenterer forfatteren Terje Hegertun for at trofasthet i samlivet kan åpne for ekteskap mellom to mennesker av samme kjønn. Hvordan skal vi forholde oss til dette? Og hvor går veien videre for DELK?

I snart 150 år har DELK vært både en kirke- og skolebevegelse. Skolens formålsbestemmelse uttrykker blant annet at «Skolen skal hjelpe foreldrene med å gi elevene den kristne undervisning og oppdragelse som dåpen forutsetter.»

I tillegg til å være en støtte for foreldrene, er skolevirksomheten i DELK også en forlenget arm for kirke og menighet for å lære opp barna som blir døpt. Derfor er det ikke likegyldig hvilke verdier som preger våre skoler.

Verdidokument

I verdidokumentet til DELKs skoler brukes ikke betegnelsen *Det trofaste samlivet*. Men dokumentet omtaler saken og peker på at: «Det livslange, monogame ekteskap mellom mann og kvinne er rammen for det seksuelle samliv, og det forutsettes at alle ansatte lever i samsvar med dette.» Ansatte på skolen forplikter seg på dette og flere andre etiske forhold.

Samme verdigrunnlag gjelder naturlig nok for hovedkontorets og alle våre menigheters ansatte. *Under Spørsmål og svar om DELK* på våre nettsider skriver vi: «DELK framholder at alle mennesker, uansett rase, kjønn, tro eller seksuell legning er elsket av Gud. Denne holdning ønsker vi å vise i praksis overfor alle mennesker. Samtidig mener vi at det å leve i homofilt samliv eller leve ut sin homofile legning er imot Guds ord.»



© James Chan pixabay



Et av Guds karaktertrekk er kjærlighet. Kjærlighet mellom mennesker er derfor gudgitt. Men for seksualitetens utfoldelse har Herren etablert ekteskapet mellom mann og kvinne som en trygg og god ramme.

Hegertuns argumentasjon

DELKs posisjon ligger sannsynligvis ikke så langt unna det som Hegertun kaller *Den klassiske tilnærmingen* til spørsmålet. Selv argumenterer Hegertun for *Den alternative tilnærmingen*, en mellomposisjon, som hevder at en ikke trenger å sette den etiske veiledningen i Bibelen til side for å akseptere trofast homofilt samliv.

Hegertun ser ut til å forutsette at menneskets erfaringer kan avgjøre forståelsen av hva som er Guds vilje i større grad enn at Guds åpenbaring i Skriften skal korrigere menneskets virkelighetsforståelse.

I denne omgang har vi ikke plass til å analysere Hegertuns argumentasjon i dybden, men vi ønsker å ta opp igjen temaet i Underveis ganske snart. I mellomtiden vil jeg anbefale Knut Alfsvågs bok *Bibelen uten filter – bibelforståelse, kirke og kjønn* (Efrem), som blant annet behandler det aktuelle tema.

Guds karakter

Men hvordan begrunner vi DELKs klassiske tilnærming?

Først og fremst begrunner vi det i vårt forhold til Gud og hans Ord. Gjenom å lytte til Guds Ord og se på hans handlinger lærer vi Herren å kjenne. Allerede i *Den gamle pakt* åpenbarer Herren sin karakter gjennom å vise seg som Frelser for Israels folk, og ved å gi folket sin Hellige lov.

Når den etiske veiledningen i Det gamle testamentet blir gjentatt og bekreftet i Det nye testamentet, kan vi vite at veiledningen overensstemmer med Guds karakter og hans vilje for oss.

Ekteskapet

Videre begrunner vi vårt syn i at mennesket er skapt til mann og kvinne (1 Mos 1,27). I ekteskapets samliv skal én mann og én kvinne bli én kropp i det livslange trofaste samliv (1 Mos 2,24), noe som bekreftes av Jesus (Matt 19,4-6). Dette inkluderer det seksuelle samliv, men også gjensidig ansvar, godhet og omsorg.

Et av Guds karaktertrekk er kjærlighet. Kjærlighet mellom mennesker er derfor gudgitt. Men for seksualitetens utfoldelse har Herren etablert ekteskapet mellom mann og kvinne som en trygg og god ramme. Bibelens samlede vitnesbyrd avviser alle andre former av seksuelt samliv enten det er før offentlig inngått ekteskap, ved siden av offentlig inngått ekteskap, eller mellom to av samme kjønn.

Åpenbaring fra Gud

I Romerbrevets første kapittel forkynner apostelen Paulus at Guds rettferdighets gave åpenbares i evangeliet og mottas i tro. Som kontrast åpenbares Guds vrede over et ugudeligg samfunn, der mennesker avviser Gud ved å forherlige det skapte og forkaste Skaperen. Et slikt samfunn blir overgitt av Gud til en sviktende dømmekraft og til sine egne lyster.

Paulus nevner en hel liste av symptom på at Guds vrede åpenbares over et samfunn som følge av sviktende dømmekraft. Ett av disse er stadig større aksept for og positiv anerkjennelse av praktiserende homoseksuelt samliv, som apostelen betegner som mot naturen.

Kanskje kjenner vi igjen noe av den vestlige verdens kulturelle utvikling i Romerbrevets første kapittel.

Den enkelte troende

Med syndefallets konsekvenser bærer alle mennesker på brister som rammer alle områder av livet, også seksualiteten. Midt i et samfunn der dømmekraften er sviktende, kjenner vi alle tiltrekning og følelser som er imot Guds skapervilje. For noen av oss kan det bety et liv med erfaring av homofile følelser og lengsel. En kristen som opplever dette, skal ikke tenke at han rammes på grunn av personlig synd. Men hver enkelt av oss blir kalt til å vende oss til Jesus og følge etter Ham i tro og tillit, bære vårt kors, bli oppreist av Herren til et nytt liv, og leve etter Åndens veiledning i Ordet.

Veien videre

Veien videre for DELK er derfor ikke å la våre erfaringer få det siste ordet når vår virkelighetsforståelse og den kristne etikk skal formes. I stedet vil vi la Guds ord være øverste norm som et korrektiv til vår menneskelige erfaring, slik at det kan forme våre liv og vår adferd. Derfor holder vi fast ved den klassiske tilnærmingen. Bare på den måten kan vi være til stede for enkeltmennesker som bekjenner kristen tro, men kjemper med sin seksualitet og kjenner på homofile følelser.

Hvordan kan vi som kirke- og skolebevegelse være til støtte og gi samlivsetisk veiledning i tråd med Bibelen til de som opplever dette som en personlig utfordring? Det spørsmålet må stadig ransake og utfordre oss!

Forbønn i Bjerkely kirke for DELKs utsending til Sentral-Asia

TEKST / ODD GJERPE



Foto: Privat.

Søndag 22. august var kirken fullsatt da «Sara fra Vestfold» ved forbønn ble innsatt til tjeneste som DELKs utsending i Sentral-Asia for to år. Gudstjenesten bar preg av glede og takknemlighet til vår Herre, som har utfordret den unge, lærerutdannede Sara til å arbeide på hans åker. Når dette leses, er Sara allerede på plass i sin tjeneste i denne eksotiske delen av vår klode.

Sang og forbønnshandling rammet inn den høytidelige begivenheten for både utsending, kirkesamfunn og menighet. Morten Prest formidlet gjennom sin preken et klart kall til å gå ut, mens tilsynsmann Bertil Andersson intervjuet Sara om hennes erfaringer og forventninger til en tjeneste langt borte fra familie og venner. For Sara vet litt hva hun går ut til. Gjennom en turbulent koronatid, først som ettåring til Nord-Afrika høsten 2020 og deretter til Sentral-Asia vårsemesteret 2021, har hun allerede erfart livet ute. Da er det gledelig at det nå ligger til rette for en mer stabil tid, med en toårs tjenesteperiode i Sentral-Asia.

Sara er ikke et ukjent ansikt i lokalmenigheten. Gjennom mange år har hun hatt et aktivt og trofast engasjement. Blant annet har hun vært utsending til generalforamlingen, og hun er også medlem av det nyopprettede ungdomsrådet i DELK sentralt. Det er derfor med glede vi sender Sara til Sentral-Asia der hun allerede har fått et stort engasjement for folket. Når hun nå reiser tilbake, skal hun delvis studere russisk, og delvis arbeide i en førskole som en del av et prosjekt. I førskolen skal hun blant annet undervise barna i engelsk, og til våren begynner også planlegging av to nye førskoler.

Menneskene i dette området i Sentral-Asia har en annen religion enn oss. Det forventes at de lokale hører til denne troen. Det følger stor risiko med å endre tro. De som møtes som kristne, gjør ofte dette ulovlig og i hemmelighet, selv om det også er noen lovlige, registrerte menigheter. Sara og hennes kolleger ønsker å nå de lokale med evangeliet, men dette er ikke alltid lett. Blant annet kan det være utfordrende å være frimodig uten å være en risiko for den som en vitner for.

Gjennom gudstjenesten søndag 22. august ble lokalmenigheten oppfordret til å bære Sara og hennes tjeneste i bønn. Vi utfordrer misjonsvenner i hele kirkesamfunnet til å stå sammen med Sara og be spesielt for:

- Arbeidet og prosjektene
- Språkundervisning
- Hjelp til å bygge relasjoner og å være frimodig
- De lokale kristne, og at flere blir kjent med Gud



Foto: Camilla H. Luhr.



Medlem på Trandum

Den 4. juli i år var det igjen stor høytid i Bergen menighet da fire tidligere muslimer ble tatt opp i menigheten gjennom den hellige dåp. Før dåpen hadde de fått dåpsundervisning i tre måneder. Til forskjell fra tidligere, er det bare en av de nye som kommer fra Iran, de øvrige kommer fra Irak.

I sterk kontrast til denne gledeshøytiden står det faktum at politiet har pågrepet og satt inn en av våre medlemmer på Trandum, fengselet som utlendingspolitiet bruker for uønskede personer i Norge. Mehdi Reza, som tok navnet Siroos da han ble døpt i 2019, ble sensasjonelt nok pågrepet og arrestert av politiets utlendingsenhet under rettssaken i Oslo Tingrett 26. mai. Han ble først fengslet for fire uke, men nye fengslingskjennelser hver fjerde uke gjør at han fortsatt sitter innesperret.

Siroos innledet en 40 dagers sultestreik da han ble satt inn. Etter dette var han fysisk temmelig medtatt, men likevel ved godt mot. Ettersom han er under tungt press og opplever ureglementær behandling særlig fra muslimske vakter, sliter fengselsoppholdet stadig mer på ham. Likevel er Siroos grunnfestet i sin kristne tro. Han har fått styrke fra besøk av DELKS prester på Østlandet, og han har til og med fått i gang en bibel- og bønnegruppe sammen med et par andre innsatte som også har konvertert fra islam. Det er opprettet en egen støttegruppe for Siroos på Facebook ("La Kuroosh/Siroos (Mehdi Reza) få bli!"). Her blir det delt bønnemøner samt informasjon om hvordan en kan støtte saken økonomisk.

TEKST / JAN BYGSTAD

FOTO / ANNE SOFIE NERGÅRD UTHAUG



Eldsteinnssettelse i Kristiansand

Søndag 29. august ble nyvalgt eldste, Dag Myhre, innsatt til tjeneste i Kristiansand menighet. På bildet her blir Dag forespurt av tilsynsmann Bertil Andersson om han vil ta imot eldstekallet og påta seg tjenesten som Herren gjennom denne menigheten betror ham.

På det andre bildet står ved siden av nyinnsatt eldste Dag Myhre fra høyre konstituert menighetsprest Kristen Edvard Skaar og eldste Arne Fedeler, og fra venstre menighetsmedlem Reidun Østerberg som også deltok ved håndpåleggelse og bønn.

TEKST / REDAKSJONEN FOTO / ARNE FEDELER



Nyansettelse i Østfold menighet

Camilla Sundström (33) er ansatt i en 30 prosent stilling som familie- og diakoniarbeider i Østfold menighet av Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn. Hun ble presentert under gudstjenesten i Hauges Minde 22. august. Bildet viser den nyansatte sammen med prest i menigheten, Boe Johannes Hermansen. Vi gleder oss over at vi nå kan styrke ikke minst barne- og ungdomsarbeidet.

TEKST / BOE JOHANNES HERMANSEN FOTO / OLAV MARKUSSEN



Demokratiske slåsskamper og privatskolenes plass i livet



Skolegården Granly skole ca. 1980. F.v inspektør Hans Askjer og rektor Ellef Gjelstad.

Denne høsten er stortingsvalget en av de største hendelsene. Demokrati er viktig. I et storsamfunn, men også i et kirkesamfunn. Demokratiet står også sterkt i Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn.

Et sterkt prinsipp i demokratiets historie er frivillighet, men noen ganger har kirkesamfunnet også ufrivillig blitt dratt inn i demokratiske slåsskamper, som under privatskoledebatten tidlig på 1970-tallet.

Det er riktig nok roligere rundt de private skolene, eller friskolene, i dagens politiske debatt, men skoleliv som sådan er alltid en av de store politiske sakene i ethvert stortingsvalg.

I Norge startet 1970-tallet med et drønn av de sjeldne. Etter tre år med mislykket leting, fant det amerikanske petroleums-selskapet Philips enorme oljeforekomster på Ekofiskfeltet i Nordsjøen på lille julaften i 1969. Gjennom det langstrakte landet reiste det seg en stolthet og en tro på fremtiden. Vi var ikke lenger lillebror i

alle ting. Vi kunne tjene store rikdommer. Og slik ble det.

De nye inntektene gav innbyggerne i Norge kraftigere endringer enn man kunne ane. Allerede var velferdsstaten bygget ut, men nå kunne den for alvor kompletteres og ferdigstilles. Deretter var det skolenes tur.

Lørdag 21. mars 1970 kom et stort intervju med tilsynsmann Ole Fadum på trykk i regionalavisen Drammens tidende og Buskerud blad. Bakgrunnen for Fadums opptreden i avisen sprang ut fra den pågående debatten om Privatskoleloven, som hadde sin virkning fra samme år.

«– Hvorfor så ta turen til Tønsberg for å intervju pastor – eller tilsynsmann – Ole Fadum? Hans kirkesamfunn er kommet, om ikke i brennpunktet, så iallfall nokså sentralt i interessen for frimenigheter i almindelighet, i og med Stortingets vedtagelse av «friskoleloven» fra om med 1. januar 1970.»

Det er når journalisten for alvor får varmet opp skrivemaskinen og rettet blikket mot hovedtematikken, at han viser sin kyndighet. På mesterlig vis pakker Drammens tidene og Buskeruds blad hele den lange, omstridte og traurige privatskoledebatten sammen i noen få avsnitt.

«Landet har mange dissentersamfunn, som det het tidligere. Nå kalles det fri-kirkelige samfunn. Og medlemmene i de forskjellige menigheter har selv måttet bekoste sine kirker, skoler og eventuelle andre institusjoner – utredet lønn til forstandere, lærere og predikanter, osv. – alt uten statsstøtte, samtidig som de har måttet betale skatt til statsskolene. Etter den nye lov er de nå berettiget til statstilskudd for drift av skoler. Rimelig at det er glede innen disse samfunn, og kanskje like rimelig at lovforslaget møtte motstand, ikke minst fra radikales flokk. Det er vel ingen hemmelighet at kirkeminister Kjell Bondevik har hatt hjerte og sinn og tanker opptatt med muligheten av å få privatskoler inn under statsstøtte. [...]

Det som vel i virkeligheten skjedde under den hissige stortingsdebatten, der bl.a. Liv Aasen (A) gjorde seg ganske høylydt bemerket, var dette: det tørnet her to diametralt motsatte syn på mennesket sammen. Det ene, som kan kort uttrykkes i formelen: «Mennesket og andre pattedyr» og det andre, som sier: «Mennesket, et åndsvesen, skapt i Guds bilde.»

[...] Det gjelder altså også i høy grad synet på skolen. Privatskoler er for enkelte som regner seg til «pattedyrene», noe som for enhver pris må bekjempes.

” Det ble foreslått å følge det offentlige lønnsregulativ både for menn og kvinner. Forslaget ble enstemmig vedtatt.

Andre hylder åndens frie gang, og vil ha skoler differensiert, og rett for bl.a. frikirkemenigheter til også å drive sine egne skoler med statsstøtte.»

Mandagen etter at Fadum hadde opptrådt i Drammens tidende og Buskerud blad, fikk han samlet det sentrale menighetsstyret til et møte på Eik utenfor Tønsberg. Tilsynsmannen, som to dager tidligere hadde blitt sitert i media om mulighetene for statstilskudd, jobbet nå med dette ene fokuset i tankene. Selv om Privatskoleloven ble vedtatt tidligere samme året, hadde nok myndighetene en annen tanke om progresjon enn den jarlsbergerne hadde. Jarlsbergerne hadde dårlig tid, og lengtet etter den økonomiske håndutstrekningen de var forespeilet. Myndighetene hadde bedre tid, eller i alle fall mye annet å gjøre. Mildt premature var Fadums og menighetsstyrets planer fra 23. mars 1970.

«Sak nr.1 Lærertilskuddene. I forbindelse med lov om tilskudd til private skoler ble lærernes fremtidige lønnsforhold drøftet. Det ble foreslått å følge det offentlige lønnsregulativ både for menn og kvinner. Forslaget ble enstemmig vedtatt. Vedtaket gjelder de lærere som har lærerutdanning og settes i verk fra 1/7 1970. Lønnskomiteen bes komme med forslag vedr. plassering i lønnsklasse av tidligere ansatte lærere.

Sak nr.2 – Pensjon for lærere. Statens pensjonskasse. Under forbehold av at staten i henhold til tilskuddsregel nr.10 dekker arbeidsgiverandelen for vår skole, ble det vedtatt at våre lærere kan være medlemmer av Statens pensjonskasse.

Sak nr.3. Skoleåret. Det ble gjort den endring at skoleåret skal regnes fra 1/7 til 30/6. Regulering for de lærere som har fått lønn fra 15/8 foretas så snart som mulig.

Sak nr.4. Oppsigelsestid for lærere. Når det gjelder oppsigelsestid for lærerne blir de offentlige regler inntil videre å



Ved åpningen av Granly skole 1970: F.v. Skoledirektør Ivesdal, arkitekt Ole Bjønness, rektor Ellef Gjelstad, tilsynsmann Ole Fadum og skolestyreleder Oddvar Bergan.

legge til grunn – jevnfør § 10 i lov om tilskudd til private skoler.»

Selv om styret var langt fra å få godkjent sine skoler på dette tidspunktet, ble det her gjort vedtak som ikke var uten betydning. Arbeidsforholdene til jarlsbergernes lærere var dermed potensielt radikalt endret. Ikke bare ble lønningene ønsket økt til nivået for det statlige lønnsregulativet, men det ble også åpnet opp for medlemskap i Statens pensjonskasse. Dette var raust fra kirkesamfunnets hold, og kunne bety en økt økonomisk sikkerhet for alle dets lærere. I tillegg måtte jarlsbergerne justere skoleårets start og slutt, samt godta de formelle reglene for oppsigelsestid for lærerne. Nå var det bare å håpe at statstilskuddet faktisk kom.

Modig gikk jarlsbergerne, som var dyktige systematikere, inn i regulativjungelen nå når de håpet på å bli tilskuddsberettiget. Mellom mars og mai i 1970 hadde menighetsstyret forstått at myndighetene endret reglene for når skoleåret skulle slutte og starte. Den 12. mai 1970 ble det holdt styremøte på Eik utenfor Tønsberg. Det måtte gjøres justeringer. Fortsatt holdt jarlsbergerne hodet over vann.

«Sak 4. Skoleåret. Fra 1/7-1971 vil skoleåret i det offentlige bli endret slik at det løper fra 1/8 til 31/7. Det vedtaket som ble

gjort i styremøte 23/3 (sak 3) gjøres om overensstemmende hermed.»

I forkant av det sentrale menighetsstyrets neste møte, 10. august 1970, var det fortsatt ikke kommet penger eller lovnader fra departementet. Likevel jobbet jarlsbergerne mot målet om å utbetale lærerlønninger etter statlige regulativer.

23. september 1970 ble det holdt nok et møte i det sentrale menighetsstyret på Eik utenfor Tønsberg. Og fortsatt var det ikke kommet penger fra Kirke- og undervisningsdepartementet. I dette styremøtet vedtas det likevel å utbetale lønningene til lærerne fra august samme år etter det statlige regulativet, selv om det gav usikkerhet for kirkesamfunnet. Vedtaket hadde altså tilbakevirkende kraft. Jarlsbergerne løp en stor økonomisk risiko ved å heve lønningsnivået uten å ha mottatt ei krone i statsstøtte. Og tiden skulle gå.

I forkant av styremøtet 7. januar 1971 var stadig situasjonen den samme. Verken penger eller godkjenning var på plass enda, men arbeidet med fordeling av pengene, som foreløpig ikke fantes, ble påstartet.

Dette begynte å se ut som et problem, og styret hadde tatt svømmeturen ut på dypere farvann. Hva om godkjenningene av skolene ikke kom? Hva om en masse

ARTIKKELEN FORTSETTER PÅ SIDE 18





Bærekraftig utvikling i Bibelen?

Hvordan vi skal kristne forholde oss til klimadebatt, miljøpolitikk og bærekraftig utvikling?

TEKST / ERLING RANTRUD FOTO / MIKE ERSKINE UNSPLASH

Når noen spør meg om kristne bør bruke tid og krefter på disse spørsmålene, er mitt svar et rungende ja. I kirken forkynner vi evangeliet, men i hverdagen bør evangeliet påvirke hvordan vi lever. Du finner ikke uttrykket «Bærekraftig utvikling» noe sted i Bibelen, men kanskje Bibelen har noe å si oss allikevel?

FN skriver: *Bærekraftig utvikling er utvikling som tilfredsstiller dagens behov uten å ødelegge fremtidige generasjoners muligheter til å tilfredsstille sine behov.*

Forsøpling, forurensning, store utslipp av klimagasser, utrydding av dyrearter og ødeleggelse av store naturområder er dermed ikke bærekraftig. Nordmenn bruker 5 ganger så store landområder for å opprettholde sitt forbruk enn det som er estimert som bærekraftig. Alle kan ikke leve som oss. Skal vi da kreve at andre har mindre enn oss, eller er vi villige til å redusere vårt forbruk?

Gud eier verden

«I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden.» (1 Mosebok 1,1)

Det er en fantastisk gave å få lov til å leve, utbre og utfolde oss på Skaperens

jord. Både du og andre små og store mennesker, dyr og planter er plassert her etter Guds vilje. Men du eier ikke marken du går på. Den er Guds eiendom.

«Så tok Herren Gud mennesket og satte det i Edens hage til å dyrke og passe den.» (1 Mosebok 2,15)

Se det, vi er ikke bare skapt og tilfeldig plassert på jorden, vi har også fått et oppdrag. Dyrk den og pass den! Dette er utgangspunktet for det vi kaller for Det kristne forvalteransvaret.

Hva innebærer dette? Å dyrke betyr å legge til rette for vekst og liv. Vekst til de plantene som skal dyrkes, og liv til de skapningene som får næring av vekstene. Men det betyr også å dyrke på avgrensede områder slik at ikke livsvilkåret til de ville plantene og dyrene Gud har skapt, blir ødelagt. De har like stor rett på sine leveområder som vi har til våre.

Å passe betyr å beskytte og ta vare på. Og her er vi inne på noe viktig når vi skal tenke kristne tanker om bærekraftig utvikling. Passer vi på, eller ødelegger vi hvis vi bruker opp ressursene våre?

Så vil noen si: «Men Gud har da gitt oss jorden for at vi skal bruke det vi finner der?» Nettopp. Det er helt riktig. Vi skal bruke det vi trenger, men det er ikke det samme som å bruke opp alt.

Gud gir, og jorden har nok. Ut fra hva vi leser i Bibelen om Gud som skaper og livgiver, kan vi tenke slik: Gud gir, og jorden har nok. Og vi kan takke Gud for at han har gitt oss en god og rik jord å leve på.

Men hvor lenge var mennesket i Edens hage? Vi ser allerede fra starten av at mennesket ikke ønsker å følge Guds gode vilje. Mennesket vil bestemme selv. Men gir Gud opp mennesket av den grunn? Neida, Gud er tålmodig og fortsetter sitt prosjekt med å lære oss opp til å bli gode forvaltere. Vi leser videre:

«Når du høster inn kornet på åkeren din og glemmer et kornbånd der, skal du ikke gå tilbake og hente det. Innflytteren, den farløse og enken skal få det. Da vil Herren din Gud velsigne deg i alt ditt arbeid. Når du slår ned oliven, skal du ikke plukke greinene rene etterpå. La innflytteren, den farløse og enken få det som er igjen. Når du høster vinmar-

ken din, skal du ikke sanke de druene som blir igjen. La innflytteren, den farløse og enken få det. Husk at du selv var slave i Egypt. Derfor befaler jeg deg å gjøre dette.» (5 Mosebok 24,19–22)

Her ser vi noe spennende. Det ene er at Gud gir og lar oss få det vi trenger fra marken til både hverdag og fest. Disse tre vekstene er basisvarer for begge deler. Korn gir daglig brød, oliven gir olje å bake med og druer, både tørkede og ferske, gir oss viktige vitaminer og mineraler. Man kan overleve lenge med kun disse tre basisvarene! Men de samme vekstene er ingredienser til høytid og fest. Alle gode festmåltid bør ha godt brød som tilbehør, og en kake eller to til slutt. Oljen ble brukt til salving av konger og til behandling av kroppen. Man pynter seg til festen! Druene gir vin, og selv om man kan mene hva man vil om alkohol, er det ingen tvil om at vin settes i sammenheng med fest, glede og velsignelse mange steder i Bibelen.

Gud ønsker å gi oss det vi trenger for å leve gode liv gjennom at vi dyrker og passer på hagen!

Det andre er at Gud viser oss at vi ikke bare skal ha omsorg for oss selv. Når du ser at du har fått nok av det du trenger, skal du la de andre få sitt!

Gud gir. Mennesket tar for mye.

Syndefallet er et resultat av vår grådighet. Når vi tar for mye, ender vi opp med å kaste mengder av råttent mat. Men vi behøver ikke å slå oss til ro med dette. Vi kan heller bruke 5. Mosebok til å sette opp en ny tanke å leve etter: Ta det du trenger, og la andre få gjøre det samme!

Vi fortsetter å lese:

«Når folkene i landet kommer med varer eller korn av alle slag for å selge på sabbaten, skal vi ikke kjøpe av dem, verken på sabbaten eller på andre hellige dager. Hvert sjuende år skal vi la jorden ligge brakk og ettergi all gjeld.» (Nehemja 10,31)

Gud har gitt oss seks dager å arbeide på og én dag til hvile. Gode gaver begge deler! Gud viser oss at det du arbeider for i seks dager, også vil være nok til den syvende. Et bittelite overskudd hver dag gir deg mulighet til hvile, for



Gud ønsker å gi oss det vi trenger for å leve gode liv gjennom at vi dyrker og passer på hagen!

du har det du trenger. Hvile gir deg mulighet til å arbeide igjen.

Hele Guds skaperverk sirkler rundt sykluser av vekst og hvile. Epletrær og insekter arbeider hele våren med å lage blomster til frukt med frø i før de sover under snøen hele vinteren. Uten hvile mister alt og alle sin kraft. Bønder vet at jorden blir utarmet om den dyrkes for hardt. Rovdrift på naturen fører til ørken:

«Men barna trosset meg. De fulgte ikke mine forskrifter. De tok ikke vare på mine lover og levde ikke etter dem, enda det mennesket som holder dem, skal leve ved dem. Mine sabbater vanhelliget de. Da sa jeg at jeg ville øse ut min harme over dem og bruke opp min vrede på dem i ørkenen.» (Esekiel 20,21)

Menneskers grådighet fører til utarmet jord og ørken. Vi har ikke rett til å føre mennesker ut i ørkenvandring og fattigdom. Økt fokus på bærekraftig utvikling både globalt og i nærmiljøet hjelper oss å unngå dette.

Jesus gjentar en bibelsk tanke om bærekraft i Bergprekenen.

«Derfor sier jeg dere: Vær ikke bekymret for livet, hva dere skal spise, eller hva dere skal drikke, heller ikke for kroppen, hva dere skal kle dere med. Er ikke livet mer enn maten og kroppen mer enn klærne? Se på fuglene under himmelen! De sår ikke, de høster ikke og samler ikke i hus, men den Far dere har i himmelen, gir dem føde likevel. Er ikke dere mer verdt enn de?» (Matteus 6,25-26)

Jeg tror Jesus mener det når han sier at vi skal se på, og studere fuglene. De arbeider hver dag med å få mat og ly, men de samler ikke skatter de ikke har bruk for. (At fuglene noen ganger stjeler fra hverandre og ødelegger hverandres reir, er ikke noe å etterfølge, men lære av!)

Oppsummering.

Bibelen forteller om hvordan jorden og dens gaver skal forvaltes, og hva som skjer når vi ikke gjør det. Vi lever i en tid hvor nesten ingenting av det vi bruker er bærekraftig. Vi bruker for mye olje, kjøper for mange klær, kaster for mye mat, importerer varer fra andre land der vi som har nok får mer, og de som er tvunget til å selge får mindre. Vi ødelegger leveområder til ville dyr og planter, og fisker opp fisken i havet. Vi er med på en karusell vi ikke kan hoppe av. Men vi kan trekke i bremsen, og kanskje til og med reparere noen av skadene som er gjort.

Gud har lovet å skape en ny himmel og en ny jord. Det er vårt håp og løfte, og det gjør at vi kan puste roligere enn de som lever uten denne vissheten. Men det gir oss ikke rett til å ødelegge for medmennesker i dag bare fordi Gud skal gjenopprette alt siden.

Så hvordan kan vi bruke dette i vår hverdag? Vi som fremdeles må kjøpe bil, fly en gang iblant, og kjøpe klær som vi ikke vet hvordan er produsert?

Kanskje vi kan stille oss dette enkle spørsmålet:

Hvorfor tar du valgene dine? Er det for egen vinnings skyld, eller vil medmenneskene dine også ha nytte av valgene dine?



Illustrasjon: Erling Rantrud

Møter og gudstjenester i DELK

Dato	Søndag	Prekentekest	Ryenberget	Nore	Bjerkely	Granly	Horten	Moe	Telemark
03.10.2021	19.s. i treenighetstiden	5 Mos 30,11-15	HVS n		MA 3	11.00	11.00	ER n	11.00
10.10.2020	20.s. i treenighetstiden	Mark 10,2-9	11.00		11.00	11.00	BA n 5		11.00
17.10.2021	21.s. i treenighetstiden	Luk 16,19-31	KHE 7		MA n 7*	FAF 1	11.00		PJ n 1
24.10.2021	22.s. i treenighetstiden	Joh 12,35-36	11.00	RE	11.00	PJ n 4		ER n	11.00
31.10.2021	Bots- og bønnedag	Luk 18,9-14	PJ sn		MA n 1	11.00	ER sn 4	11.00	FAF n 2
07.11.2021	Allehelgensdag	Matt 5,13-16	11.00		11.00	11.00	11.00	ER n	11.00
14.11.2021	25.s. i treenighetstiden	Matt 14,22-34	KHE n		MA 6	JMS 7	OEng n 1	11.00	JaBy n 5
21.11.2021	Domssøndag/Kristi kongedag	Matt 25,1-13	11.00			11.00	11.00	ER n	RE 3
28.11.2021	1.s.i adventstiden	Matt 21,10-17	KHE n 7		11.00	PJ n 3	17.00	11.00	11.00
05.12.2021	2.s.i adventstiden	Joh 16,21-24	11.00	MA	BJH n 7	11.00	RE n 2	ER n	FAF n 2
12.12.2021	3.s.i adventstiden	Joh 5,31-36	AJ n 2		11.00	PJ n 6		16.00	17.00
19.12.2021	4.s.i adventstiden	Matt 1,18-25	11.00			11.00	ER n 6	11.00	11.00
24.12.2021	Julaften	Luk 2,1-20	KHE 14.30 2		MA 15.00 2	PJ 15.00 2		ER 14.00	FAF 15.00 2
25.12.2021	1. juledag	Joh 1,1-14	KHE 12.00 1		PJ n 1	MA n 1	ER n 1	BA n	FAF n 1
26.12.2021	2. juledag	Joh 16,1-4a	11.00	MA		11.00			11.00
28.12.2020	4. juledag					PJ			

* Menighetsweekend på Strand Leirsted

** Gudstjeneste Nord blir i Alta Frikirke

FORTSETTELSE AV JOSTEINS HISTORISKE PERLER

styrevedtak måtte gjøres om på, og den hederlige planen om å gi lærerne bedre lønnsvilkår skulle breste? Hva om menighetsskolene ikke ble privatskoler?

Det var jo fattet et politisk vedtak i starten av 1970 som skulle beskytte de private skolene. Nå følte ikke Det evangelisk-lutherske kirkesamfunn seg særlig beskyttet.

I månedene framover skulle problemene få en mer konkret form; lærerne blant jarlsbergerne var for lite skolert. I 1970 var åtte av trettifire ansatte ved deres skoler utdannede lærere – under tjuefem prosent. De neste par årene ble flere jarlsbergere utdannet som pedagoger, men tempoet var ikke fortryllende høyt. Heldigvis vurderte Kirke- og undervisningsdepartementet hver enkelt skole,

og tok ikke en helhetsvurdering for kirkesamfunnet som sådan. Omsider begynte noen få godkjenninger å komme inn på bordet til de ledende menn. I styremøtet 4. november 1972 fikk menighetsstyret bekreftet at Granly skole på Eik og menighetsskolen i Horten var statlig godkjent.

«Sak nr.2. Godkjenning av skolen på Eik og i Horten.

Departementet har godkjent ovennevnte skoler med bl.a. følgende betingelse: «Under forutsetning av at ledige stillinger ved skolen for fremtiden ble lyst ledige på vanlig måte.» Saken ble drøftet og utsatt i påvente av svar på saken om godkjenning fra de øvrige skolene foreligger. Når disse svar foreligger, tas saken eventuelt opp igjen.»

De vestfoldske skolene Bjerkely og Moe ble godkjent av kirke- og undervisningsdepartementet i starten av 1973. Men med dette uomtvistelige kravet rettet mot seg; flere lærere måtte bli godkjente pedagoger for å få godkjent driften etter gjeldende skoleår. I et menighetsstyremøte 20. januar 1973 innser det sentrale menighetsstyret alvorret.

«Sak nr.9. Godkjenning av våre skoler. Det foreligger skriv fra Departementet om at Bjerkely og Moe skoler ikke er godkjent lenger enn til og med 1972/73. Departementets skriv til skolene er ikke like, men felles for begge er at det er pekt på at lærerutdanningen må bedres raskere.»

– 4. kvartal 2021



Dalane	Sotra	Bergen	Østfold	Kr.sand	Hardanger	Nord	Jæren	Dato
OEng n 3		JaBy n	BJH n	11.00				03.10.2021
	JaBy n 7	11.00	RA n				OEng sn 1	10.10.2020
BA n 2		JaBy n	BJH n	OE n 1	RA	HA n 3**		17.10.2021
		JMS n	BJH n	KES/ AJ n 2		HA n 3	11.00	24.10.2021
OEng sn 1		KHE n	11.00					31.10.2021
		JaBy n	BJH n	11.00		PJ n 3	MA n 3	07.11.2021
11.00		11.00	HA n					14.11.2021
	AJ n 2	JMS n	11.00	BJH n 3	JaBy		11.00	21.11.2021
MA n 3		FAF n	BJH n	KES n 2		HA n 2		28.11.2021
		JaBy n	RA n				JRD n 1	05.12.2021
11.00	JaBy n 1	11.00	BJH n	11.00		BA n 3		12.12.2021
		JMS n	11.00	OE n 1	JaBy		OEng n 3	19.12.2021
14.30								24.12.2021
OEng n 1		JaBy n	BJH n	KES n 3		HA n 1		25.12.2021
		JaBy n	BJH/RA n					26.12.2021
								28.12.2020

Initialer og navn

AJ	Andreas Johansson
BA	Bertil Andersson
BJH	Boe Johannes Hermansen
ER	Erling Rantrud
KES	Kristen Edvard Skaar
FAF	Fred Arve Fahre
HA	Henning Alsaker
HVS	Håkon Valen-Sendstad
JaBy	Jan Bygstad
JMS	Jon Magne Sønstabø
JRD	Jan Roald Dahlstrøm
KHE	Kristoffer Hansen-Ekenes
MA	Morten Askjer
OE	Ottar Endresen
OEng	Olaf Engestøl
PJ	Peter Johansen
RA	Ragnar Andersen
RE	Rolf Ekenes
UA	Ulf Asp

Ofring til

- 1 Prestetjenesten
- 2 Misjonen
- 3 Lokalt menighetsarbeid
- 4 DELKs skoledrift
- 5 Nødhjelp
- 6 Ungdomsarbeid
- 7 Andre formål

Initialer og gudstjeneste

kl 11.00 om ikke annet
er oppgitt
Kun klokkeslett = møte
X = fellesgudstjeneste/
fellesmøter
n – Nattverd
sn – Skriftemål og nattverd

NB!

Endringer kan forekomme.
Følg med i kalenderen for
din menighet på www.delk.no

Det er få opptegnelser i protokollene til det sentrale menighetsstyret for når de neste skolene ble godkjent av Kirke- og undervisningsdepartementet, men de siste godkjenningene kom trolig på plass rett etter de fire første fra 1972 og 1973. I 1979 fikk kirkesamfunnet tillatelse til å melde sine lærere inn i Statens pensjonskasse for alle stillinger over femti prosent. Det tok hele ni år fra prosessen startet til den endte. Etter at ordningen inntrådte, ble stillingene ved deres friskoler langt mer attraktive. Pensjonsordningene var dyre for jarlsbergene, men de representerte seriøsitet, sikkerhet og forutsigbarhet.

Politiske og demokratiske slåsskamper på 1970-tallet endte i en viktig statsstøtte til Det evangelisk-lutherske kirkesamfunns

skoler. I årets stortingsvalg står mange andre saker på tapetet. Om ikke like sentrale saker drøftes i årets valgkamp, er det likevel viktig med engasjement. Hvem vet – til neste valg står kanskje nye viktige verdivalg for tur? Ha en demokratisk og historisk god høst!



PORTRETTE

KARETE ELISABET SAMUELSEN

Syngende mamma med skrivekløe

Det er langt å reise til Nord-Troms i en kveldsstund.

Derfor tyr vi til digitale medier for å intervjuere Karete Elisabeth Samuelsen.

Med nord-norsk kveldssol som bakteppe går praten lett.

Og bakteppet er ikke feil for ei dame som liker å være ute i naturen.

Helst skulle vi ha gjennomført intervjuet ved havet, der Karete trives aller best.

TEKST / GUNN ANDERSSON

FOTO / PRIVAT

Verdslige viser og bryllupssalmer

Jeg har faktisk møtt Karete før. I et bryllup for 15 år siden sang hun en egendiktet og egenkomponert bryllupssalme til brudeparet. Og jeg kan huske at salmen gjorde inntrykk!

– Jeg har skrevet bryllupssalmer til alle mine tre søstre, forteller Karete. – Flere av disse har jeg også brukt i andres bryllup. Og så har jeg skrevet en dåpssalme til vår eldste sønn, som

snart fyller 12 år. Den har vi brukt i dåpen til alle våre barn.

For Karete tyr gjerne til pennen for å uttrykke seg. Det har hun gjort siden hun var ei skolejente med stor sans for diktanalyse. Allerede som fjerdeklasing skrev hun en sang da en av hennes beste venninner skulle flytte. Den sang hun for seg selv om kvelden mens hun lå og gråt. Kanskje var dette den første livskrisen hun opplevde, der pennen og sangen ble brukt for å bearbeide følelser og tanker?

Salmer som åndelig mat

Karete synger ikke bare for seg selv. Like gjerne formidler hun evangeliet og himmelhåpet ved å synge for andre. Gjennom sitt enkeltmannsforetak «Samuelson Sang» bruker Karete sin hobby og lidenskap til å bidra inn i de store øyeblikkene hos andre mennesker. For salmene er viktige for Karete.

– Jeg har sjelden tid til å åpne Bibelen, men salmene har blitt min åndelige mat. De lærte jeg som barn på stevner om sommeren, og jeg kan mange utenat.

” *Jeg er heldig som kommer fra en kristen familie med mange kristne søsken*

– Plutselig tar jeg meg i å synge en salme. Særlig godt er det å synge himmelsanger når jeg er sliten og trøtt. «Å, hvor salig det skal bli når Guds barn får komme hjem» (nr. 600) var kanskje en av de første jeg lærte utenat. Denne salmen har blitt viktig igjen det siste året. Jeg synger den som nattasang for lillegutt, og jeg sang den for bestemor da hun lå på det siste i sommer. Jeg er så takknemlig for at hun døde fredfullt i troen på sin Frelser!

Læstadiansk tilhørighet

Sommerstevnene Karete forteller om, ble arrangert i regi av den luthersk-læstadianske menighet. Og familien gikk også hver søndag til forsamling i denne menigheten. Der ble det lest høyt fra Luthers huspostill. I tillegg gikk de til Den norske kirke for å få sakramentene.

– Jeg er heldig som kommer fra en kristen familie med mange kristne søsken. Vi ble nok oppfattet som litt rare og annerledes. Derfor ble mine søsken svært viktige for meg, siden det ikke var noen andre kristne barn i bygda.

– Da jeg var 7 år, opplevde den luthersk-læstadianske menighet splittelse. Selv om jeg var liten og ikke forstod selve konflikten, merket jeg likevel resultatet. For i en lang periode mistet vi kontakten med bestemor. Vi kunne heller ikke besøke tidligere vennefamilier. Slik kjente vi på kroppen det motsatte av kristen enhet. Heldigvis fikk vi ta opp igjen kontakten med både bestemor og andre av våre venner ettersom årene gikk. Og i min generasjon har vi på mange måter lagt konflikten bak oss.

En avgjørende historie

– Jeg vet ikke om konflikten i menigheten har gjort at jeg er mer konfliktsky enn jeg ellers ville vært. I alle fall var jeg ei stille og beskjeden jente i oppveksten. Som 14-åring la jeg likevel ut på reise alene. Da besøkte jeg blant annet venninna til min storesøster i nærheten av Oslo. I dette hjemmet hadde de også besøk av ei annen jente på min alder. I løpet av dagene jeg var der snakket vi to mye sammen. Vi leste i Bibelen og diskuterte mange avgjørende spørsmål. De voksne i hjemmet ga oss også god veiledning. Jeg



FAKTA

NAVN / Karete Elisabet Samuelsen

ALDER / 36 år

FAMILIE / Gift, 4 barn i alderen 2 til 11 år

BOSTED / Storslett i Nordreisa kommune

UTDANNING / Fysioterapeut

YRKE / Hjemmearbeidende, driver sangfirma





Der er ikke alltid jeg kan si at det er jeg som skriver disse bønnene – eller salmene. De kommer til meg – som et b

visste jo mye fra før, men midt i dette fikk jeg en sterk opplevelse av at evangeliet var for meg. Jesus døde for meg! Og jenta som var på besøk, kom til tro under disse dagene. Denne opplevelsen i et godt og varmt kristent hjem ble helt avgjørende for utviklingen av min tro fra en ubevisst barnetro til en mer bevisst tro.

Pennen i livskriser

En bevisst kristen tro er likevel ingen garanti for et enkelt liv. Også som voksen har Karete opplevd tunge perioder og livskriser. I disse situasjonene har hun erfart hvordan Gud har hjulpet henne og gitt henne svar – nettopp gjennom skrivinga.

– Når jeg ikke klarer å formulere en bønn, er det lettere å skrive den som et dikt eller en salme. Det er ikke alltid jeg kan si at det er jeg som skriver disse bønnene – eller salmene. De kommer til meg – som et bønnesvar.

– Et konkret eksempel er da vi opplevde en spontanabort – eller «missed abortion» i 2018. Jeg trodde jeg

var gravid i uke 12, men det ble oppdaget at fosteret hadde dødd allerede i uke 6. Det føltes som om kroppen hadde lur meg, og jeg var bitter på Gud. Det gjorde ikke saken bedre at tre vennefamilier ventet barn samtidig. Siden jeg ikke klarte å glede meg på deres vegne, kjempet jeg også med dårlig samvittighet. I tillegg var det tungt for hele familien at de fleste tenkte bare på min opplevelse, og ikke på hvordan far og søsken hadde det i midt i alt.

– I dette kaoset hjalp det å snakke med min storesøster, som har opplevd noe lignende. Men det som hjalp aller mest, var å skrive ned de sinte tankene og alle spørsmålene mine til Gud – på dialekt. Gud sendte sitt svar mens jeg skrev, og svaret ga gjenklang i meg lenge etterpå.

– Jeg er takknemlig for at akkurat dette diktet også har fått være til hjelp for andre i samme situasjon. Kanskje noen som leser Underveis også kan få trøst av disse linjene? (Se tekstboks.)

Menneskeverd og morsoppgave

Familien Samuelsen har ikke glemt sitt eget lille himmelbarn. Midt blant bildene av de fire levende barna henger et bilde med salmen «Aldri fikk vi se ditt ansikt» av Eyvind Skeie.

Og da er overgangen kort til å snakke om det alvorlige temaet abort.

– Jeg kan ikke skjønne at folk kan velge å ta abort. Hadde kunnskapen om fosteret i magen vært større, er jeg nokså sikker på at færre ville valgt abort. Dessverre har jeg ikke tid og energi til å engasjere meg i kampen for fostervern slik jeg ville. Da er det godt å tenke på at omsorg for egne barn også er et uttrykk for menneskeverd!

– Som foreldre har vi en utrolig stor oppgave i det å lære barna våre om Jesus, selv om det ikke er vårt ansvar å skape tro. Men det er utfordrende å være den moren jeg ønsker å være. Andre ville nok beskrive meg som snill og tålmodig. Selv kjenner jeg at jeg mangler tålmodighet til å takle konflik-



Foto: Lars Larsen

ter mellom barna. Særlig vanskelig er det når barna med vilje bryter klare regler. Da blir jeg sint og frustrert – og nesten litt handlingslammet. Jeg ønsker meg virkelig et kristent foreldrekurs!

DELK Nord

Både i hverdager og gjennom livskriser har det vært viktig for familien Samuelsen å tilhøre en forsamling. De første årene bodde familien i Bergen. Da var de aktive i DELK Bergen, hvor den eldste sønnen Nikolai ble døpt uten at foreldrene ble medlemmer i kirkesamfunnet. Så fulgte noen år i Tromsø før siste flytt til Storslett.

– På Storslett gikk vi i starten både i den norske kirke og i DELKs menighetsplante. Men på grunn av prestebytte i Den norske kirke fant vi etter hvert tilhørighet i DELKs menighets-



Foto: Boe Johannes Hermansen.

"Som dagen er, skal din styrke være."
Så koffer får eg no meir enn eg kan bære?
Koffer måtte du ta ungen min, Gud?
Korsn tenke du eg ska holde det ut?
Va det en jente eller gutt?
Kor stor blei den før det va slutt?
Kan du hilse fra pappa og synge nattasang?
Gi kyss fra mamma når den sitt på ditt fang?
Kan du si at vi savne og skrik hver dag?
Koffer fikk vi ikke lov å være ilag?

E det lov å savne den lille
når du har gitt oss tre fra før?
E sorgen virkelig så ille
når det e et foster som dør?
Vi hadde jo en drøm og et håp
tenkte på spark i magen, fødsel og dåp.

Tilbake i verden e dagen som før.
Sees det ikke at hjertet mitt blør?
Høre ingen mitt indre skrik?
Fortsette folk som om dagen e lik?

Ka ska eg gjøre, Gud?
Ka e din plan?
"Frykt ikke, mitt barn."
Ditt svar kommer stille.
"Jeg tar hånd om den lille.
Elsk dem du har,
siden gir jeg svar.
Kast dine sorger på meg.
Min nåde er nok for deg!"

Karete © 12.02.2018

plante. Her opplevde vi at Bibelens Ord ble tatt på alvor, og her ble minstemann David (2) døpt. Vi fikk høre at vi var et bønnesvar da vi kom hit, og da DELK Nord ble en etablert menighet med egen prest, meldte vi inn hele familien i DELK.

– Vi er så takknemlige for at vi har en slik fin menighet her nord! Ekstra stas er det at vi kjenner presten vår (Henning Alsaker) fra tida i Bergen. Han er et bønnesvar for oss og er blitt en god venn av familien.

– Som familie ønsker vi fortsatt å være aktive i den lutherske-læstadianske menigheten, særlig ved å delta ved stevnene om sommeren. Disse stevnene er virkelig noe av det beste med den læstadianske tradisjonen, og dette vil vi gjerne videreføre til våre barn!

Idet vi gjør oss ferdige med samtalen, smyger Sigrid på 10 år seg inntil mamma og titter nysgjerrig på meg gjennom skjermen. Det gir en koselig avslutning på et digitalt møtepunkt i en kveldsstund.

Diakonene Elisabeth Fehn Olsen i Oslo,
Rina Bjørntvedt Husby i Tønsberg og
diakonikoordinator Reidun Bugge i Østfold
bytter på å skrive en spalte med diakoni i
fokus i hvert nummer av Underveis.



DIAKONISPALTEN

TEKST / REIDUN BUGGE

Joh 15,1–5 Jeg er vintreet, dere er grenene.

Det kan være både lærerikt og interessant å følge med når gartneren er ute med beskjæringssaksen. Han følger nøye med frukttrærne i hagen og tar bort grener som bare tapper treet for energi og sevj, og som ikke viser tegn til å bære godt med frukt. Treet fordeler sin energi til grenene, og unyttige grener er sløsing med treet ressurser. Når gartneren beskjærer treet, får det mulighet til å kanalisere energien til de sunne og fruktbare grenene, slik at de kan bære enda mer frukt.

Vårt liv i Gud er grener på vårt livstre: Herren Jesus Kristus. Hver gren er fylt av hans livskraft og er en kanal for Hans velsignelse.

Bærer du og jeg den frukten vi var ment å bære? Står jeg i fare for å bli fjernet fordi frukten er fraværende eller dårlig? Det er en alvorlig påminnelse Jesus gir oss i dette lille bibelavsnittet. Gartneren (Gud) beskjærer treet for å se gode frukter av våre liv som han har velsignet så rikelig. Han gjør det for at vi skal kunne bære den frukt vi var ment til, slik at hans rike skal få best mulige vekstvilkår.

Frukten kan av og til tyngre grenen så den nesten knekker. Men denne grenen vil få ekstra kraft, og frukten blir god og rikelig og gir mye herlig velsignelse. Formålet med beskjæringen er altså ikke å skade treet, men det motsatte.

Slik er livet med Gud. Når vi opplever tap og ting i våre liv som er vanskelig å akseptere, så har aldri Gud til hensikt å skade oss. Det kan brukes med sikte på å få oss til å bli den vi var skapt til å være. Vi må ikke dvele ved det som engang var, men ikke lenger er. Vi skal dvele ved det vi har i vente, fokusere på Guds hensikter med våre liv og arbeide for den frukten som Gud gir oss nåde til å bære frem.

Hans beskjæringssaks berører de grenene han bryr seg om, for å gi ny og mer styrke.

Så kan vi takke også for det som smerter og sårer. Han kan vende det til noe godt og velsignet. Han kan alltid skape noe nytt av det mislykkede.

Herre, hjelp oss å leve i nåde, takk og fornyelse. Hjelp oss til å leve i takknemlighet for alt du har gitt og gjort.

Salme 92,13–14.

Familien Barlaup er på vei til Japan

Våren 2021 ble Solveig og Øyvind Barlaup (sammen med sønnen Iver, født oktober 2020) antatt som DELK-utsendinger for å gjøre tjeneste i Japan gjennom Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM). DELKs misjonskomite satser mot at menighetene i DELK sammen skal dekke en god andel av kostnadene for hele familien allerede fra 2022.

TEKST / ANDREAS JOHANSSON

Solveig (27) er født og oppvokst i Sykkylven på Sunnmøre. Hun har jobbet som fagsykepleier de siste to årene fram til hun gikk ut i mammafermisjon. Øyvind (30) ble født i Bolivia. Der tilbrakte han sine tre første år som misjonærbarn, men flyttet deretter til Aure på Nordmøre. Han er utdannet lektor og jobbet deretter på Ryenberget skole fram til sommeren 2021. I tillegg har han gjort en fremragende innsats med oppstart av ungdomskveldene på fredager i Ryenberget menighet.

Unådd folkegruppe

Japan er en industrialisert og høyteknologisk velferdsstat. Shintoisme og budd-

hisme regnes som en del av japansk kultur og identitet, men mange japanere er sekulære og så travle at det er vanskelig å få tid til å oppsøke en kirke. Bare mellom 1–2 % av japanerne regnes som kristne, og 0,5 % av befolkningen er evangeliske kristne. Denne lave andelen av kristne betyr at det japanske folk er verdens nest største unådde folkegruppe. Dermed er det også svært få japanere som har en mulighet innenfor sin sosiale krets til å bli presentert for hvem Jesus er.

Forberedelser

Solveig og Øyvind ble innviet til misjonærtjeneste av hovedstyret i NLM 13. juni. På Sankthansstevnet til DELK,

27. juni var det forbønnshandling for de nye utsendingene i Ryenberget kirke, og ungdommene som var på DELK-leir på Kvitsund i begynnelsen av juli, var så heldige å ha Solveig og Øyvind som voksenledere der.

Forventede oppgaver i Japan

Når familien Barlaup er på plass i Japan, skal de bo i byen Itami som ligger mellom de to store byene Kobe og Osaka. Der skal de studere japansk i to år før de blir engasjert i ungdomsarbeid innenfor Vest-Japan evangelisk-lutherske kirke (VJELK). Det er stort behov for ungdomsarbeid i Japan, siden mange av menighetene er små med hovedsakelig



Foto: Egil Helland



Foto: Privat

godt voksne medlemmer. Menighetskulturen kan også gjøre det krevende å oppnå vekst. Dessuten fanges barn og unge fra kristne hjem av et veldig travelt studentliv med høye krav, og da kan troen få så lite næring at den visner hen.

Uventet ventetid

Familien Barlaup skulle egentlig reise til Japan i august. Da Underveis tok kontakt med Øyvind i midten av august, fikk vi vite at de fortsatt venter på å få søke om visum til Japan.

– Statsministeren i Japan kunngjorde for en tid tilbake at grensene var stengt (med unntak av OL) ut august, så er vi heldige, kan vi søke visum i starten av september, forteller Øyvind.

– Vi har innsett at uttrykket «fleksibilitet er viktig for misjonærer» er helt sant. Vi har vært hos storfamiliene våre i sommer, og har nå fått en liten «ventehybel» på Fjellhaug i Oslo. Er vi heldige, kan vi dra til Japan i midten av september.

Mens de venter på å søke om visum, ønsker de blant annet å delta på ungdomsklubben i Ryenbergert noen flere ganger. De har også foregrepet språkstudiene og startet på nettundervisning av japansk.

Hva synes dere om nettundervisning?

– Som lærer mener jeg at nettundervisning aldri kan bli like bra som undervisning med oppmøte. Det samme gjelder for studenter i japansk. Dessuten virker det som om læreren vår går ut ifra at vi har forkunnskaper. Dette blir utfordrende!

Det med å krysse kulturelle, språklige og geografiske barrierer for å være med i Jesu oppdrag om å gjøre alle folkeslag til disipler har sine omkostninger – også for våre nye utsendinger Solveig og Øyvind Barlaup.

Bønneemner:

- Glede og tålmodighet mens Solveig og Øyvind venter på å reise
 - og at utreisen ikke drøyer
- Språkstudiene i japansk
- Ungdomsarbeidet og menigheten Solveig og Øyvind skal tilknyttes
- Hjelp til å bygge relasjoner og å vise nestekjærlighet og omsorg
- At evangeliet om Jesus skal bli kjent og trodd av flere i Japan

Der det ikke finnes samarbeidskirker

Antallet utsendinger (latinsk fremmedord: misjonærer) fra Norge har de siste årene gått ned. Noen av grunnene er følgende:

1. Mange områder der norske utsendinger har virket, har nå etablerte livskraftige kirker som selv kan vitne om Jesus i sine egne nærområder.
2. Norske utsendinger forventer som regel en levestandard langt over snittet i verden. De er dyre i drift. Det blir mer kostnadseffektivt å betale for utsendinger fra andre kulturer og land.
3. Misjonsgløden og bevisstheten om behovet for å vitne om og forkynne Jesus Messias/Kristus for alle mennesker og folkeslag i verden har sunket i mange sammenhenger de siste tiårene.

Den siste grunnen er bekymringsfull. De andre to er mer legitime. Likevel, til punkt 1 ovenfor bør vi tilføye følgende: Det finnes fortsatt ca. 6–7 000 språkgrupper som regnes som unådde, dvs. færre enn 2 % av språkgruppen er kristne. De troende i disse språkgruppene trenger fortsatt mye ressurser utenfra før de kan bli til livskraftige kirker vi kan samarbeide med for å nå videre ut med evangeliet.

I DELK ønsker vi å bidra særlig blant de unådde språkgruppene. Vi er derfor takknemlige for at alle utsendingene våre har oppgaver som retter seg mot unådde folkeslag.



Foto: Jason Goh Pixabay



Nytt skoleår, nye 1. klassinger, nytt skolebygg og ny kirke på Skauen!

18. august var en festdag på Skauen. Den røde løperen var rullet ut, ordføreren var på plass, og tre elever var klar med snora som skulle klippes. Etter noen velformulerte ord fra både ordfører og rektor, var skoledelen av kirkebygget offisielt åpnet. Alle elever, fra 1. til 10. klasse, kunne strømme inn i en ny kirke til fellessamling første skoledag.

TEKST / BODIL MOHOLT FOTO / THEA STRAND

Første dag i 1. klasse

22 førsteklasinger med sekker på ryggen inntok skolen denne dagen. Noen hadde nok grugledet seg litt på forhånd og kanskje sovnet litt dårlig natten før, men med et godt grep i mamma eller pappas hånd, og to smilende, snille kontaktlærere som tok imot dem, var det skumle snart glemt. Alle 22 vinket fint til forsamlingen da rektor leste opp navnene deres og ønsket hver og en av dem spesielt velkommen til Skauen kristelige skole.

Tre regler fra ordfører Hedda

Ordføreren minnet oss på at hun er sjefen i byen, men hun trenger hjelp til den store oppgaven. Derfor bad hun alle elevene om å huske på tre viktige regler i skolehverdagen:

1. Alle som er på skolen, skal ha en venn.
2. Ingen skal si stygge ting til hverandre.
3. Gjør så godt dere kan.

Og bedre kunne ikke ordføreren ha sagt det, for dette er jo egentlig Olweus-reglene våre på Skauen.

Ordføreren hadde også med seg en gavesjekk fra kommunen på 5000 kroner.

Gi meg Jesus, bare Jesus!

Tenk at vi ved skoleårets begynnelse fikk ta i bruk den nye Skauen kirke. Elever og lærere har fulgt med på byggingen av kirken over lang tid, og

endelig står den ferdig. Skolen ser fram til å bruke kirken til f.eks. fellesandakter, kristendomstimer og gudstjenester. Det skal bli en drøm, for Skauen kirke og Skauen skole hører jo naturlig sammen. Vi håper det også vil oppleves bra for menigheten å ha kirken i så nær tilknytning til skolen. Kanskje vi nå kan få i stand et enda bedre samarbeid mellom skole og menighet, og at generasjonene også kan møtes i hverdagen.

Ny ungdomsskoleavdeling

Vi har også fått en flott ny ungdomsskoleavdeling i underetasjen i kirken. Fire moderne klasserom, flere grupperom, et flott skoletorg og et amfi er å glede seg over for både elever og lærere. Ungdommene er allerede godt i gang med å finne seg til rette, så her kommer vi til å trives og ha det fint sammen.

Takk!

Vi er imponert over alt arbeidet som er gjort både ute og inne av dyktige dugnadsfolk i menigheten. Vi takker alle som har stått på over lang tid og jobbet på spreng for at vi skulle få lov til å flytte inn i dette bygget ved skolestart. Vi lover å ta godt vare på dette flotte bygget!



NYTT FRA SKOLEKONSULENTEN

TEKST OG FOTO / TORE SLETTVIK



Skoleledersamling i Skien

Rektorene ved DELKs skoler samles til møter to-tre ganger i halvåret. I begynnelsen av august hvert år har vi en samling der også inspektørene er med.

Etter at de fleste skoleledermøtene var digitale forrige skoleår, var det godt å kunne samles fysisk 5. august. Spesielt fint var det å kunne møtes i den helt nye Skauen kirke.

Vi startet i kirkerommet med en minikonsert ved Anna Konstanse Gjærum Kortner (sang) og Laila Ween (piano/orgel). Deretter fikk vi åndelig påfyll ved tilsynsmann Bertil Andersson. Han tok oss med inn i Lukas 7,1–10, om offiseren i Kapernaum, og talte ut fra overskriftene Han fortjener dette, Jeg er ikke verdig og En slik tro. Dugnadsgjengen som holdt på med innspurten på uteområdet, ble invitert med på denne delen av samlingen.

Rektor ved Skauen kristelige skole, Karsten Grytnes, viste oss deretter rundt i nybygget, som bl.a. inneholder flotte klasserom for ungdomsskolen.

Det nye menighetskjøkkenet ble også testet ut denne dagen, og det besto prøven med glans! Ann Karin Nilgard, fra Telemark menighet, serverte oss nydelig lunsj og middag.

Det ble også god tid til drøfting av ulike skoletemaer på sakslista.



Ungdomsleir på Kvitsund

30. juni–3. juli ble det arrangert sommerleir for ungdommer fra 8.klasse på Kvitsund. Til tross for restriksjoner ble det en flott leir, og det var fint å være sammen igjen.

TEKST OG FOTO / INGRID ABRAHAMSEN

Med et år siden sist og en pandemi fremdeles herjende, var det godt å få til leir på Kvitsund i år også. Etter mye om og men bak kulissene, ble leiren nemlig offisielt godkjent på et møte bare dager før den startet. Koronatesting og inndeling av kohorter føltes som en liten pris å betale sammenlignet med å ikke kunne gjennomføre, og heldigvis testet ingen positivt. Den 30. juni var derfor ca. hundre ungdommer klar for ny Kvitsund-leir.

Ren og rettferdig

Teamet for leiren var "Ren og rettferdig", noe vi fikk understreket med en godteskål fylt av nydelige talere og flott lovsang. I talene og bibeltimene fikk vi lære om synder og om Guds tilgivelse; om raushet til deg selv og andre mennesker eksemplifisert ved å dele en Smil-sjokolade med noen som ikke har noen igjen i sin skål.

Mellom all moro og alle flotte taler, er det alltid noe spesielt fint med delekveld. Vitnesbyrd som får deg til

å kjenne skikkelig på Guds kjærlighet og nærvær, og styrken han gir noen for at de i det hele tatt skal tørre å komme opp og bryte stillheten i salen. Denne kvelden ble det delt alt fra sterke historier og dype refleksjoner til små anekdoter om hvordan Gud har hjulpet noen igjennom en situasjon eller gitt dem nytt håp for morgendagen.

Fritid og fornøyelser

Vi ble servert god mat og desserter. På fritida kunne vi velge mellom mange aktiviteter: volleyball, kano-padling, fotball, frisbeegolf, turgåing og lederkurs. Turneringer i fotball og volleyball ble også arrangert.

Med et fullstappet program hadde ungdommer og ledere nok å bedrive tiden sin med, og attpåtil var det mulig å snike inn et lite bad (eller tre) i løpet av dagen.

Været var med oss, og sola stekte majoriteten av dagene, med grade-stokken strekkende opp mot 30. Selv



de gråere dagene – noen til og med fylt med litt regn – var ikke særlig kalde. Kiosken med bl.a. is kom derfor godt med, siden det ikke var mulighet for å dra inn til Kviteseid sentrum slik vi pleier.

Modig misjonsinnsats

Misjonsprosjektet gikk også i år til SAT-7, og det ble samlet inn masse penger ved hjelp av morsomme utfordringer, konkurranser og giverglede. Gjennom dagen kunne vi se utallige folk bli kastet i vannet, forandre hårfrisyrer og arrangere bryllup; alt til ære for misjonen.

Alt i alt ble Kvitsund nok et år en stor suksess, og masse slitne, søvnløse (men glade) ungdommer tok turen hjem etter fem gode dager. À Dieu, til vi sees igjen!



4. og 5. klasseleir

I år ble barneleirene på Bondal lagt til nest siste uke av sommerferien, slik at de ikke skulle havne i samme uka som ungdomsleiren på Kvitsund. Resultatet ble overveldende. På 4. og 5. klasseleiren var det nesten 50 påmeldte. Dessverre kunne vi bare si ja til 36 barn. I tillegg var det seks ungdomsledere med, og det er gøy for både unge ledere og deltagerne at det ikke er bare voksne "mammaer" og "pappaer" som er ledere. Til sammen var vi til enhver tid fire voksne.

Heddevann ble testet med kanoer (jepp, det er de samme oransje i plast, og de funker godt fortsatt). Turen til snaufjellet, med natursti på veien oppover, fikk vi gått i nydelig vær. En del nøyde seg med den turen, men nesten halvparten gikk helt til toppen av Bonsnås.

Nydelig sang fikk vi til, og i bibeltimene som vi hadde hver formiddag, lærte vi om forbilder i Bibelen: Modige og trofaste Rut, Josef som var flittig og grei og tilga brødrene sine, og tilslutt Peter, den uperfekte opp-og-ned-typen som ble en av kirkens første ledere.

Unikt for denne leiren var at ingen av deltakerne hadde vært på barneleir på Bondal Fjellstue før siden fjorårets leire var avlyst. Litt hjemlengsel var det, og noen forregnet seg litt i kiosken, men ellers tror jeg veldig mange, både deltakere og ledere, nesten har begynt å telle dager til neste års barneleir allerede.

TEKST OG FOTO / RINA B. HUSBY



6.-7. klasseleir

Leiren for 4.-5. klassene var knapt avsluttet før 50 nye personer inntok Bondal for å være med på 6.-7. klasseleir. I klassisk Bondal-stil blei det tur både til snaufjellet og Bonsnos. Været var noe vekslende, men betydelig bedre enn det Yr hadde "spådd" på forhånd. Tåken lettet da vi var på toppen av Bonsnos. For noen var det en stor seier å nå toppen for første gang!

Lørdag hadde vi en flott tur til Heddevann hvor vi padlet kano, og noen friskuser fikk testet badetempen. Enkelte deltagere plukket også både blåbær og multer. Faktisk hadde vi multer til frokost søndag morgen!

Leirens tema var Jesu ord: «Følg meg!» I bibeltimene var vi samlet om fortellingene om Peters fiskefangst, Jesus som mettet 5000 og Jesus som stiller stormen. Leirsangen «Lær oss å gå» ble sunget til akkompagnement av både piano og gitar!

Vi hadde også bønnevandring og et kveldsmøte med fokus på misjon. Der så vi en film fra «The Bible Project», og barna samlet inn 1200 kr til misjon i løpet av leiren.

Den flotte kjøkkengjengen som var med, kunne mer enn å lage god mat. Lørdag var det planlagt grilling, men siden været var litt utrygt, ordnet de like godt i stand et giga "partyfelt" hvor både grilling og servering kunne foregå. Det viste seg å være lurt, for det kom en ganske så kraftig regnskur.

Vi avsluttet leiren på søndag med å synge Velsignelsen sammen og minne hverandre på hvor viktig det er å svare ja når Jesus kaller oss og sier: Følg meg!

TEKST OG FOTO / FREDRIK MINNESJORD



Semidigitalt stevne

Noe av det fine ved Sankthansstevnet er å være sammen på kryss av menigheter og se at vi hører til i et stort fellesskap. Koronarestriksjoner gjorde at vi i fjor måtte nøye oss med å følge digitalt stevne fra hver våre stuer. I år hadde stevnekomiteen og noen andre kloke hoder funnet en smart mellomløsning.

TEKST / TERJE SIMONSEN FOTO / JENNY ANDRINE JOHANSEN

Det var altså heller ikke i år mulig å samles som vi pleier. Men stevne ble det, og mange av de kjente ingrediensene var på plass – seminarer, familiemøte, ungdomsmøte, gudstjeneste og misjonsmøte. Selv om alt dette også i år kunne følges hjemmefra, ble menighetene oppfordret til å arrangere lokale samlinger og se sendingene sammen.

Moe i Sandefjord var en av menighetene som fulgte oppfordringen. I smittevern-riktige kohorter rundt småbord kunne deltakerne både følge sendingene på storskjerm og få servert varmmat. Menighetsstyret hadde forberedt seg grundig og gjennomførte et strålende arrangement godt tilrettelagt for alle aldersgrupper. Og mellom møtene ble det god tid til både prat og lek. Da viste det seg sannelig også at tilsynsmann Bertil er uslåelig i bordtennis – i hvert fall for undertegnede

...

Ekstra fint var det å vite at det samtidig satt flere slike forsamlinger rundt om i landet. Det ga en fornemmelse av å tilhøre et større fellesskap. Særlig tydelig ble dette da det ble invitert til å kommentere eller stille spørsmål til seminarholderne. «Vi har et spørsmål fra Bjerkely», «En kommentar fra Skauen» og så videre. Vi trengte ikke mange slike før storfamiliefølelsen var på plass.

Dette tok vi med oss til misjonsmøtet søndag ettermiddag. Der var det flott å være med på forbønnshandlingen av DELKs nye utsendinger til Japan, Solveig og Øyvind Barlaup. Dermed ble det understreket at vi alle står bak familien,



Under en av barnesamlingene på Moe kom selveste Jakob på besøk. Han fortalte om den rare drømmen han hadde hatt på vei til onkel Laban.

og utsendingene selv kan vite at de har mange støttespillere.

Så var det ekstra hyggelig for oss på Moe å kunne avslutte stevnet ved å invitere til konsert. Mange av menighetens musikere og sangere ledet lovprisningen av han som er sentrum i både Sankthansstevnet, menighetene og egne liv.

Tusen takk til alle tilretteleggere og bidragsytere både sentralt og lokalt! Så er det bare å glede seg til neste års stevne hvor vi etter alle solemerker kan være samlet også fysisk.



God Sankthansstevne-stemming i Bjerkely menighet. Foto: Odd Gjerpe.

KIRKEFORUM

Sverre Bøe

Professor
Fjellhaug
internasjonale
Høgskole



Foto: Privat

Sammen i tjenesten

- Bibelens veiledning for kvinne og mann
i et mangfold av menighetsoppgaver

Åpent temamøte.
Alle er hjertelig velkommen!

Oslo

Ryenberget kirke

Torsdag 21. oktober 2021
kl. 19.00

Enebakkveien 152, 0680 Oslo

Kveldsmat. Kollekt. Ingen påmelding.

Skien

Skauen kirke

Lørdag 23. oktober 2021
kl. 11.00-14.00

Jon Alvsonsgt. 14, 3746 Skien

Lunsj. Kollekt. Ingen påmelding.



Invitasjon til lovsangs- og salmekonkurranse – DELK 150 år!

Velkommen til å skrive og delta i denne konkurransen med frist for innlevering 1. november 2021. Se Underveis nummer 2, 2021 eller www.delk.no for mer informasjon.

Hilsen jubileumskomiteen

BOKANBEFALINGEN

«Utsikt»

FORFATTER / HEIDI HALVORSEN

UTGIVELSEÅR / 2021

FORLAG / KOLOFON

SPRÅK / NORSK BOKMÅL



Jeg er egentlig ikke spesielt interessert i dikt. Jeg har heller ikke mange diktsamlinger i bokhylla. Men diktboka «Utsikt» har vært et friskt pust i min tilværelse i sommer.

Trykket med store typer er diktene i «Utsikt» lette å lese. Selve språket er også lettfattelig. Likevel er det ingen enkle tanker som presenteres på disse sidene. Gjennom diktene tar forfatteren oss med inn i sitt eget levde liv. Det første diktet ble skrevet for bare fem år siden, nærmest ved et uhell, som hun selv uttrykker det. Poesien ga sjelen min en stemme ... Sorg, frykt og sinne over å miste synet fikk utløp. Samtidig kunne håp og glede finne veien inn.

Variasjonen mellom diktene er stor. Glede og frykt, tro og tvil, sinne og takknemlighet slåss om oppmerksomheten. Noen dikt skildrer enkle, trygge hverdagsepisoder, mens andre tar oss inn i bunnløst mørke. Og jeg undrer meg over hvor mye jeg kjenner igjen fra mitt liv.

Det er modig å dele sine tanker slik Heidi Halvorsen gjør i denne boka. Hun våger å uttrykke sine sårbare sider, og hun er ærlig også om sitt sinne mot Gud. Slik sett minner noen av diktene om Bibelens klagesalmer. Andre uttrykker troen på en forunderlig og allmektig Gud som bærer – tross alt.

På Heidi Halvorsens Facebook-side har en venninne skrevet følgende hilsen: «Jeg sitter og leser boka di, og tårene triller. Jeg er dypt berørt av diktene dine, Heidi!» Også du kan bli berørt av Heidis dikt. Gi dem en sjanse. Kanskje finner du da hjelp til å jubile ut din egen glede, undre deg over livets mange mysterier, eller gråte ut din sorg, tvil og uro. Og kanskje vil du også, i din tvil, få se at

*To hender strekker seg ut
Strekker seg ut etter meg
De løfter meg opp og holder meg fast
I et favntak uendelig sterkt
(Fra diktet «Funnet»)*

Gunn Andersson



BARNAS SIDE

Fargelegg!

Jesus fortalte en lignelse om en sau som hadde gått seg bort. Gjeteren lette helt til han fant sauene. (Tegning: Trevor Keen)



Finn fem feil Da gjeteren fant sauene, ble han så glad at han holdt fest! De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Trevor Keen)



Gi barnebladet
BARNAS til
et barn du er
glad i!

Disse oppgavene er
hentet fra bladet.

Bestill abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 77 00.



Vitser

- Jeg tror jeg snart skal få en bror!
- Hvorfor tror du det?
- For hver gang mamma har vært på sykehuset, har jeg fått en søster.
- Ja, og så?
- Jo, nå er pappa på sykehuset...

- Skal jeg dele pizzaen i fire eller åtte stykker? spurte servitøren.
- Bare fire, takk. Jeg tror ikke jeg orker åtte.



Les for barna

Barn liker å bli lest for. Er du bestemor, bestefar, onkel, tante, nabo, lærer, storebror, far eller mor? Kanskje det er du som skal lese?

De kjente igjen stemmen

TEKST / INGA-LISA PERSSON FOTO / KJELL ANDRE WEISETH

Fredrik bodde i et gult hus ute på landet. På en stor åker like i nærheten gikk det mange sauer på beite om sommeren. Det var bonden Otto som eide dem. Han bodde på den andre siden av åkeren, borte ved skogen. Fredrik og søsknene hans syntes det var veldig fint å stå ved gjerdet og se på alle lammene og de litt større mamma-sauene.

Om høsten var sauene inne i fjøset hos Otto. Da fikk barna gå dit og se på når sauene spiste høy.

En dag kom tante Hilde på besøk. Hun hadde også sauer, og barna elsket å høre når hun fortalte om dem.

«I går skulle dere sett sauene mine da jeg kom inn i fjøset», sa tante Hilde. «Da skremte jeg dem skikkelig!»

«Skremte du dem? Hvorfor gjorde du det?» sa Fredrik. Han ble helt forskrekket.

«Det var ikke meningen å skremme dem», smilte tante Hilde. «Jeg ville bare kose litt med dem, slik jeg pleier. De stod og spiste høy. Hodene hadde de gjemt langt nedi høyet. Derfor så de meg ikke. Jeg sa ikke noe heller, men stakk bare hånden ned i ullen på den nærmeste sauen.

Men da skulle dere ha sett hvor redde de ble! De stod der og stampet og stirret. Hvis de hadde kunnet, ville de nok ha sprunget rett gjennom veggen i forskrekelsen. «Men kjære sauene mine. Tikka, tikka, tikka ...», sa jeg, så kjærlig jeg kunne. Dere forstår, jeg bruker alltid å rope tikka, tikka når jeg roper på dem.»

«Det sier Otto også», utbrøt Fredrik ivrig. «Når han roper tikka, tikka, så kommer de løpende, alle sammen!»

«Tenk at vi roper det samme til sauene våre», smilte tante Hilde. «Men vet dere hva som skjedde? Da jeg ropte til sauene mine, var de ikke redde mer! Frykten var som blåst bort, og sauene var akkurat som alltid. De kom fram og



puffet litt på meg og var like tillitsfulle som de pleier. Tenk at stemmen kan bety så mye!»

«Kjenner de stemmen din så godt?» spurte Lisbeth, Fredriks søster.

«Ja, det gjør de. De er så vant med å høre stemmen min når de får mat og stell hver dag. – Da jeg stod der hos sauene i går kveld, tenkte jeg på noe Jesus har sagt om å kjenne igjen stemmen hans. Han vil at vi skal høre på ham og følge ham. Husker dere hva han kaller seg selv?»

«Den gode hyrden!» ropte barna i munnen på hverandre. «Det har vi hørt om på søndagsskolen.»

«Vil dere høre en sang som jeg lærte på søndagsskolen for lenge siden?» spurte tante Hilde. Og så sang hun:

*Det er trygt å være Jesu lille lam.
Han vil lammet bære, jeg vil bli hos ham.*

Litt senere stod Fredrik ute ved gjerdet og så på Ottos sauer. Han

tenkte på det som tante Hilde hadde fortalt. Han trodde ikke helt på det hun hadde sagt. Sauene kunne vel ikke vite så nøye hvem som ropte bare ved å høre stemmen?

«Tikka, tikka, tikka!» ropte han, akkurat slik han hadde hørt bonden Otto rope. «Tikka, tikka!»

Fredriks stemme var myk og snill. Men sauene løftet knapt på hodet. Ingen kom springende bort til gjerdet. Nei, de fortsatte å beite som om ingen ting hadde hendt.

Fredrik stod en stund og tenkte. Han tenkte på det han hadde hørt om Jesu stemme. Kunne han kjenne igjen Jesu stemme, hvis Jesus ropte på ham? Han måtte høre etter riktig nøye, så han ikke tok feil. For han ville alltid følge Jesus.

Utdrag fra boka «Fredrik». Oversatt og tilrettelagt for Underveis av Gunn Andersson

SLEKTERS GANG

Døpte	Født	Døpt	Menighet
Nathan Waldemar Semb, Siljan	19.04.21	02.05.21	Telemark
Iben Hvale Bredvei, Skien	13.12.20	23.05.21	Telemark
Max Noah Eremias Waldemikael, Tønsberg	14.03.18	23.05.21	Granly
Madelen Semb, Skien	19.04.21	30.05.21	Telemark
Anine Asp Gjervoldstad, Lillestrøm	17.02.21	20.06.21	Ryenberget
Kazem Mohamadi, Kolltveit	11.10.89	04.07.21	Bergen
Raghad Aljabouri, Bergen	09.02.78	04.07.21	Bergen
Yousef Saleh, Bergen	13.06.17	04.07.21	Bergen
Saad Faitole, Bergen	29.12.69	04.07.21	Bergen

Andre innmeldte: 15

Døde	Født	Død	Menighet
Inge Bjørnar Fevang, Åsgårdstrand	1931	13.03.21	Horten
Nelly Thomine Gjelstad, Tønsberg	1924	04.05.21	Granly
Jan Rachlew, Tønsberg	1941	14.05.21	Granly

Antall utmeldte: 5

Vigde

Benedicte Hide, Stavanger, og Helge Ask, Klepp, giftet seg i Nærbø gamle Kirke	29.05.21
Malene Minnesjord, Oslo, og Adrian Haukåsveen Risan, Drøbak, giftet seg i Borgeskogen kirke	12.06.21
Aud Jette Østerhus, Jørpeland, og Karl Egil Johansen, Bergen, giftet seg i Bekkjarkyrkje	19.06.21
Tina Fossdal, Sira, og Mathias Skagen Samnøy, Fortun, giftet seg i Sira Kikre	26.06.21
Grethe Lill Føreland, Iveland, og Håvard Skripeland, Iveland, giftet seg i Iveland Kirke	07.08.21

I DELKs kirkebøker registreres DELK-vigsler, og de blir omtalt i denne spalten. Underveis vil gjerne formidle når et DELK-medlem har inngått ekteskap, også når det ikke er en DELK-vigsel. Melding kan sendes til bladets redaksjon.

Kort fra hovedstyremøtet 1. juni

- Program og planlegging av GF 2021 gjennomgått. Generalforsamlingen arrangeres 25. september i Skauen kirke i Skien.
- Endelig godkjenning av sakslisten til GF 2021. En av de store sakene utenom ordinære GF-saker er DELKs fremtidige organisering. GF skal ta stilling til om rådsrådets oppgaver skal fordeles mellom et utvidet samarbeidsorgan og et mindre læreorgan. I tillegg skal *strategidokument for 2022–2025* behandles og saken *Andre grunnregelendringer*.
- Møte med historiebokforfatter Jostein Bendiksen. Status og fremdrift mot planlagt utgivelse i jubileumsåret 2022.
- Kristen Edvard Skaar er konstituert menighetsprest i Kristiansand menighet ut januar 2022. Menigheten vil lyse ut stillingen på nytt høsten 2021.
- Skolerådet har meldt tilbake til hovedstyret at de tar utfordringen med å arbeide videre med styringsstrukturen for DELK-skolene.
- DELK har valgt Dinamo AS til å utvikle nye nettsider for hele kirkesamfunnet, inkludert skolenes nettsider. Dinamo er også dagens leverandør av nettsidetjenester og ble valgt etter en grundig prosess med flere potensielle tilbydere.
- Jon Magne Sønstabø har fått innvilget et års permisjon fra prestestillingen i Bergen menighet, og prosess for rekruttering av vikarprest er satt i gang.

K-stud Kristelig studieforbund - læring for troen og livet

K-STUD
Kristelig studieforbund

Vi gir tilskudd til studiegrupper og kurs, kor og band. Enkelt å få tilskudd! Bruk en godkjent studieplan med minst 4 kurstimer. Aldersgrense 14 år.

Vi gir ekstra tilskudd høsten 2021! Les mer på www.k-stud.no

Gaver med skattefradrag via Vipps



Vipps med skattefradrag ble raskt populært! Via Vipps #574554 – DELKs skattefradragsordning kommer gavene dit de er ment, om det er til prestetjenesten, misjon, DELK Ung eller til lokale formål. Formål velges i Vipps-appen.

Info om gaver til DELK

Gaver til DELKs arbeid kan gis med eller uten skattefradrag. Skattefradragsordningen gjelder ved Vipps, ved å registrere avtalegiro eller ved å bruke KID-nr. som man kan få ved å kontakte DELKs kontor.

Bankkontonr. for gaver til DELK:

Med skattefradrag: 3000 24 91210

Uten skattefradrag: 2420 22 11085

Gaver uten skattefradrag kan gis direkte:

Bergen menighet: 3000 23 00512
Bjerkely menighet: 3000 37 53553
Dalane menighet: 3270 67 09796
Granly menighet: 2400 23 80478
Horten menighet: 2801 46 83994
Kristiansand menighet: 3000 33 98095
Moe menighet: 3000 24 20259
Nore menighet: 2351 72 09147
Ryenberget menighet: 6011 05 64719
Sotra menighet: 3470 66 20984
Telemark menighet: 2801 31 96763
Østfold menighet: 3000 26 70832
DELK Nord menighet: 4750 73 13201

DELKS MENIGHETER, KIRKER, SKOLER, KONTAKTPERSONER OG BESØKSADRESSER

DELKs hovedkontor

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 35 93 50
www.delk.no
E-post: delk@delk.no

Tilsynsmann Bertil Andersson

Telefon: 45 48 22 30
E-post: bertil.andersson@delk.no

Menigheter, kirker, prester og eldste

Bergen, DELK-kirken

Rosenberggaten 1, 5015 Bergen
E-post: bergen@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Jon Tore Lie, eldste

Sotra, Håkonsund kirke

Håkonsund, 5379 Steinsland
E-post: sotra.menighet@delk.no
Jan Bygstad, prest
Telefon: 93 26 46 42
E-post: jan.bygstad@delk.no
Vidar Klepsvik, eldste

Undrumsdal, Bjerkely kirke

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Ole Døvik, eldste
Harald Lie, eldste
Odd Gjerpe, eldste

Dalane, Bedehuset i Egersund

Johan Feyersgate 5, 4370 Egersund
Olaf Engestøl, prest
Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestoel@delk.no
Per Emanuel Valand, eldste
Jostein Vik, eldste

Horten, Langgata kirke

Langgata 50, 3187 Horten
E-post: horten.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no
John L. Ludvigsen, kontaktperson

Kristiansand menighet

Gyldenløves gate 54, 4614 Kristiansand
Arne Fedeler, eldste
Dag Myhre, eldste
Kristen Edvard Skaar, konstituert prest
Telefon: 99 11 99 13
E-post: edvard.skaar@gmail.com

Nore, Fredheim kirke

Sporan, 3630 Rødberg
Morten Askjer, prest
Telefon: 91 73 72 07
E-post: morten.askjer@delk.no
Bjørn Lauritzen, eldste

Oslo, Ryenberget kirke

Enebakkveien 152, 0680 Oslo
Menighetskontoret
Telefon: 23 21 01 75 / 23 21 01 76
E-post: ryenbergetkirke@delk.no
Kristoffer Hansen-Ekenes, prest
Telefon: 90 62 80 73
E-post: khe@delk.no
Elisabeth Fehn Olsen, diakon
Egil Helland, eldste
Fred Søndby, eldste

Sandefjord, Moe kirke

Moveien 78, 3221 Sandefjord
E-post: Moe.menighet@delk.no
Erling Ranrud, prest
Telefon: 91 64 20 47
E-post: erling.ranrud@delk.no

DELK Nord

Saga Skihus, Kildalveien 69, 9154 Storslett
Henning A. Alsaker, prest
Telefon: 41 14 82 15
E-post: henning.alsaker@delk.no
Jens Blomli, eldste
Johan Larsen, eldste

Skien, Skauen kirke

E-post: telemark.menighet@delk.no
Fred Arve Fahre, prest
Telefon: 41 47 42 18
E-post: fred.arve.fahre@delk.no
Fredrik Minnesjord, eldste
Atle Minnesjord, eldste
Karsten Grytnes, eldste

Tønsberg, Granly kirke

Klippeveien 1, 3122 Tønsberg
E-post: granly.menighet@delk.no
Peter Johansen, prest
Telefon: 95 96 26 54
E-post: peter.johansen@delk.no
Tore Slettvik, eldste
Kjetil Gilje, eldste
Arvid Ludvigsen, eldste
Rina Husby, diakon

Østfold, Missingmyra bedehus

Missingmyrveien 6, 1640 Råde
E-post: ostfold.menighet@delk.no
Boe Johannes Hermansen, prest
Telefon: 99 61 28 22
E-post: boe.johannes.hermansen@delk.no
Olav I. Markussen, eldste
Karstein Sletteng, eldste

Kontaktpersoner menighetsplanter:

Jæren: Olaf Engestøl

Telefon: 90 20 41 38
E-post: olaf.engestol@delk.no

Hardanger: Per Olav Sæleset

Telefon: 95 06 29 76
E-post: pe-saele@online.no

Grunnskoler

Oslo: Ryenberget skole,

Enebakkvn 152, 0680 Oslo
Telefon: 23 21 01 61
E-post: post@ryenbergetskole.no

Undrumsdal: Bjerkely skole

Døvikveien 2, 3176 Undrumsdal
Telefon: 33 06 30 30
E-post: post@bjerkelyskole.no

Sandefjord: Moe skole

Movn 78, 3221 Sandefjord
Telefon: 33 48 73 40
E-post: kontor@moeskole.no

Skien: Skauen kristelige skole

Jon Alvsonsgt 14, 3746 Skien
Telefon: 35 50 54 00
E-post: post@skauensskole.no

Tønsberg: Granly skole

Postboks 70, 3109 Tønsberg
Telefon: 33 00 31 10
E-post: post@granlyskole.no

DELKs utsendinger

Ektepar med barn som er kristent fagpersonell i Nord-Afrika.

Utsending til Sentral-Asia

E-post til utsendingene sendes via andreas.johansson@delk.no

Torunn og Arild Minnesjord

Etiopia via NLM.

E-post: tminnesjord@nlm.no

Solveig og Øyvind Barlaup

Japan via NLM.

E-post: obarlaup@gmail.com

Mer kontakt-
informasjon om
menighet og skole
finder du på
www.delk.no

Har du flyttet?

Husk å melde fra til Underveis, så får du bladet på din nye adresse!

Følg med på www.delk.no og DELKs Facebook-sider

